ΕΤΟΣ Ζ' ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙᾼ (ΚΥΠΡΟΥ) Τῌ 16 ΜΑΡΤΙΟΥ 1913 ΑΡΙΘ. 364

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:

Ἐτησία ἐν Κύπρῳ	Σελλ. 10
Ἑξάμηνος	» 5
Ἐτησία ἐν τῷ ἐξωτερικῷ	» 12
Ἑξάμηνος	» 7
Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ τὴν γραμμὴν	Γρ. 2.

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ ἐπιστολαὶ τῇ Διευθύνσει. | Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται. | ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀγορὰ Κύκκου ἀριθ. 34 | Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρ. 2. | Ὑπεύθυνος Ἰδιοκτήτης ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΖΗΤΩ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΒ'

ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΣ ΚΑΙ ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΤΩΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΩΝ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ

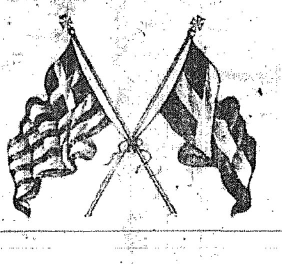

> **« Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ, εἰσέλθατε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει, καὶ γνῶτε ὅτι κύριος αὐτός ἐστιν ὁ Θεός. Αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς καὶ οὐχ ἡμεῖς. Ἡμεῖς δὲ λαὸς αὐτοῦ ἐσμὲν καὶ πρόβατα νομῆς αὐτοῦ. Εἰσέλθατε εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις καὶ ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ. Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὅτι χριστὸς κύριος, εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ. Εὐφρανθήτωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ καὶ τερφθήτω ἡ θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. Καὶ πάντες οἱ χριστιανοὶ αἰνοῦντες καὶ δοξολογοῦντες εὐχαριστήσωμεν τῷ μόνῳ Θεῷ, χαίροντες ἐπὶ τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ ὀνόματι χαρὰν μεγάλην. Ἔπεσε γὰρ ὁ ὑπερήφανος καὶ θεομάχος... Ἀγαρηνός. Ἔπεσε καὶ ἐπτωματίσθη εἰς τὰ καταχθόνια καὶ ἐξωλοθρεύθη ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ καὶ λαλήσας ἀδικίαν ἐν ὑπερηφανείᾳ καὶ ἐξουδενώσει κατὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ τῆς ἀχράντου μητρὸς αὐτοῦ τῆς εὐλογημένης δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας ἀπώλετο ὁ ἀσεβὴς μετ' ἤχους. Ἐπέστρεψεν ὁ πόνος αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Καὶ ἐπὶ τὴν κορυφὴν αὐτοῦ κατέβη ἡ ἀδικία αὐτοῦ ».**

Τὸ νικητήριον καὶ χαρμόσυνον τοῦτο διάγγελμα τοῦ μεγάλου Στρατηλάτου καὶ θεοσεβεστάτου Αὐτοκράτορος, ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας περιδόξου ναοῦ ἐξαγγελθὲν καὶ πληρῶσαν πίστεως καὶ ἐνθουσιασμοῦ τὸν Βυζαντιακὸν Χριστιανικὸν κόσμον ἐνηχεῖ καὶ διασείει τὰς ψυχὰς τῶν Πανελλήνων ἀπὸ τοῦ βάθους δέκα καὶ τριῶν αἰώνων καὶ σήμερον ἐπὶ τῷ χαρμοσύνῳ ἀγγέλματι τῆς ἀναρρήσεως εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Θρόνον του μεγάλου Νικητοῦ Στρατηλάτου καὶ Βασιλέως ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΙΒ'

Ἀποσείσωμεν οἱ Πανέλληνες τὸ βαρὺ ἐθνικὸν πένθος ἐπὶ τῷ τραγικῷ θανάτῳ τοῦ ἀειμνήστου

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α'

καὶ ἐγείρωμεν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν πλήρεις πίστεως καὶ ἐλπίδος πρὸς τὸν νέον ἡμῶν Βασιλέα ἀναβάψαντα καὶ πορφυρώσαντα τὴν ἁλουργίδα Αὐτοῦ ἐν τῷ αἵματι τῶν κατατροπωθέντων ἐχθρῶν τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος ἡμῶν καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Στέμμα ἀναχωνεύσαντα καὶ σφυρηλατήσαντα εἰς τὰ Μακεδονικὰ πεδία καὶ εἰς τὰ Ἠπειρωτικὰ ὄρη ἐν μέσῳ τῶν βροντῶν καὶ τῶν κεραυνῶν τοῦ νικηφόρου Ἑλληνικοῦ Ἄρεως.

Τὸ ἔνδοξον Ἑλληνικὸν Σκῆπτρον ἀνεῦρε καὶ ἀνέλαβεν εἰς τὰς ῥωμαλέας καὶ στιβαρὰς χεῖρας Του ἀνασκάπτων τὴν χώραν τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου διὰ τῶν μύδρων καὶ τῶν ὀβίδων τῶν κεραυνοβόλων Ἑλληνικῶν τηλεβόλων, καὶ τὴν βασιλικήν του σπάθην ἠκόνησεν ἐπὶ τῶν γρανιτωδῶν ὀρέων τῆς πολιᾶς καὶ ἐνδόξου ἐθνικῆς κοιτίδος τοῦ Ἑλληνισμοῦ, εὐλογούμενος ὑπὸ τοῦ Ἐσταυρωμένου Θεοῦ καὶ θαυμαζόμενος ὑπὸ τοῦ Δωδωναίου.

Μεγαλειότατε,

Ἀπὸ τῆς ἀνατολικωτάτης ἐσχατιᾶς τῶν Ἑλληνικῶν θαλασσῶν ὑποβάλλομεν εὐλαβῆ χαιρετισμὸν μετὰ τοῦ Πανελληνίου καὶ τὰς καρδίας ἡμῶν καταθέτοντες πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ ἱστορικωτάτου καὶ ἐνδοξοτάτου Θρόνου Σου ὀμνύομεν ὁλόψυχον πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν πρὸς Σὲ καὶ τὴν μεγαλώνυμον καὶ ἀθάνατον Ἑλληνικὴν πατρίδα, ἧς ἐτάχθης παρὰ τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν Ἑλλήνων ὁ μέγιστος καὶ κραταιότατος φρουρὸς καὶ παραστάτης μετὰ τὸν Θεὸν καὶ τὸν λαὸν αὐτῆς.

Ἐν τῇ Μεγαλειότητί Σου τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος χαιρετίζει καὶ ἀναγνωρίζει τὸν πρῶτον Ἕλληνα Ὀρθόδοξον Βασιλέα μετὰ τὸν ἡρωϊκώτατα ἀγωνισάμενον καὶ ἐνδόξως πεσόντα

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ ΙΑ' ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΝ

καὶ ἀνευφήμησε Σε καὶ ἀνεκήρυξεν Ἐκείνου νόμιμον κληρονόμον καὶ διάδοχον ἀπὸ τῆς κοιλίας αὐτῆς τῆς Βασιλικῆς μητρός Σου πρὸ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ διὰ τοῦ ἐθνικοῦ βαπτίσματος τὸ ὄνομα Ἐκείνου ἀπένειμέ Σοι.

Ἡ ἐθνικὴ ψυχὴ τοῦ ἑλληνισμοῦ δὲν ἐπίστευεν εἰς τὸν αἰώνιόν θάνατον τοῦ ἑλληνικωτάτου ἥρωος καὶ Χριστιανικωτάτου μάρτυρος τῆς 29 Μαΐου 1453 καὶ ἀνέμενε μετὰ πίστεως ἀκλονήτου μετὰ πίστεως θρησκευτικῆς τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ, καὶ ἐσκίρτησε τὸ Πανελλήνιον ἅμα τῇ ἀναγγελίᾳ τῆς συλλήψεώς Σου καὶ ἀνεπτερώθησαν καὶ ἐξεκάησυν οἱ προαιώνιοι πόθοι καὶ ἐλπίδες του καὶ τὴν γέννησίν Σου ἐχαιρέτισεν ὡς τὴν ἀνάστασιν Ἐκείνου.

Οἱ ἡρωϊκώτατοι Σουλιῶται περὶ τὰ τέλη τοῦ 18ου αἰῶνος ἔλεγον πρὸς τὴν Μεγάλην Αὐτοκράτειραν Αἰκατερίνην τῆς Ῥωσσίας:

«Μεγάλη αὐτοκρατόρισσα, δόξα καὶ καύχημα τῆς Ὀρθοδόξου Χριστιανικῆς πίστεως! διὰ τῆς βοηθείας σου ἐλπίζομεν νὰ ἐλευθερώσωμεν ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ τῶν βαρβάρων Μωαμεθανῶν τὸ ἁρπαγὲν
«Βασίλειον, τὸ Πατριαρχεῖόν μας καὶ τὴν ἁγίαν ἡμῶν Πίστιν ὑβριζομένην. Δός μας ὡς βασιλέα τὸν ἔγγονόν σου Κωνσταντῖνον· αὕτη εἶνε ἡ ἐπιθυμία τοῦ ἔθνους μας· ὁ οἶκος τῶν Αὐτοκρα-
«τόρων μας ἐξέλιπεν».

Ἐξέλιπεν ὁ Ἑλληνικὸς αὐτοκρατορικὸς οἶκος ὑπὸ τῆς τρομερᾶς λαίλαπος καὶ τοῦ μανικοῦ τυφῶνος τῶν βαρβάρων κατακτητῶν καὶ τὸ δουλωθὲν καὶ ἐξουδενωθὲν ἔθνος ἀνεῦρεν ἐν τῇ ἐθνικῇ καὶ θρησκευτικῇ πίστει αὐτοῦ τὴν δύναμιν οὐ μόνον ὅπως ἐπιζήσῃ ἀλλὰ μετὰ πρωτοφανεῖς καὶ ἀπαραδειγματίστους ἀγῶνας καὶ θυσίας, αἵτινες πᾶν ἄλλο ἔθνος θὰ ἐξηφάνιζον ἐκ τοῦ κόσμου, κατώρθωσε νὰ ἀπελευθερώσῃ μίαν γωνίαν τῆς μεγάλης καὶ ἐνδόξου πατρίδος του καὶ νὰ θέσῃ ἐκεῖ τὰ θεμέλια νέου αὐτοκρατορικοῦ οἴκου, οὗτινος, **Μεγαλειότατε,** ἀνηγορεύθης ἀρχηγὸς καὶ πατήρ.

Ἐν ᾧ χρόνῳ ὁ εὐρωπαϊκὸς κόσμος τὸν Ἑλληνισμὸν ἐθεώρει ἀνήκοντα εἰς τὴν ἱστορίαν μόνον καὶ εἰς τὸ παρελθόν, ἀπεδείκνυεν οὗτος ὅτι ζῇ καὶ ἀγωνίζεται ὑπὲρ τῆς παλιγγενεσίας μετὰ ἡρωϊσμοῦ ἐφαμίλλου πρὸς τὸ μέγα καὶ ἔνδοξον παρελθόν του. Μάρτυς μιᾶς ναυμαχίας ἡρωϊκῆς τοῦ Λάμπρου Κατσώνη κατὰ τῶν Τούρκων ἐξέφραζε τὸν θαυμασμόν του αὐτόπτης πλοίαρχος Γαλάτης γράφων εἰς τὸ ἡμερολόγιόν του:

«Εἶνε γνωστὸν εἰς ὅλους τοὺς Εὐρωπαίους ὅτι οἱ ἀπόγονοι τῶν Ἑλλήνων εἰσέτι καὶ νῦν διατηροῦσι τὴν προπατορικὴν εὐφυΐαν καὶ ἀνδρείαν. Ἡ παιδεία μόνον ἀπέλιπεν αὐτούς. Ἂν ὅμως
«Θεοῦ θέλοντος, ἐπιδώσωσιν εἰς αὐτήν, τότε ποῖος δύναται νὰ ἀμφιβάλῃ ὅτι καὶ οἱ ἀπόγονοι θέλουσι γείνῃ τοιοῦτοι, ὁποῖοι ἦσαν καὶ οἱ πρόγονοι;»

Μετὰ τὴν ἔνδοξον ἧττάν του πρὸ τοῦ Καφηρέως ὁ Λάμπρος Κατσώνης ἔλεγε πρὸς τὸν Γάλλον κόμητα Τετῖνον: «Ἡμεῖς ἐνικήθημεν». Οὗτος ὅμως ἀναγινώσκων τὸ ἡμερολόγιόν του ἀπήντα:
«Ὄχι, φίλε μου. Ἐγὼ ἐκ τῆς ἱστορίας γνωρίζω τὸ γένος τῶν Ἑλλήνων· ἀλλ' ἠπατήθην νομίσας ὅτι ἡ δουλεία ἀπομακρύνασα ἀπ' αὐτῶν τὰς μαθήσεις ἀπεμάκρυνε καὶ τὴν ἀνδρείαν· νῦν δὲ
«βλέπω, ὅτι ἡ ἀνδρεία σώζεται καὶ τὴν σήμερον, καθὼς καὶ τὸ πάλαι.»

Ὁ ἑνετὸς ναύαρχος Ἔμος ἐπὶ ταῖς νίκαις τοῦ Λάμπρου Κατσώνη ἐνεθουσία καὶ ἔπλεκεν ἐγκώμια εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἀνδρείαν προβλέπων τὴν Ἑλληνικὴν παλιγγενεσίαν, καὶ ὁ Δομπόλης τοσαύτην εἶχε πίστιν ἐπ' αὐτήν, ὥστε τῷ 1806 κατέθετεν ἐν Πετρουπόλει κληροδότημα, ὅπερ ἀνατοκιζόμενον θὰ διετίθετο μετὰ 100 ὅλα ἔτη πρὸς ἀνέγερσιν Πανεπιστημίου ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ μέλλοντος καὶ ὀνειροπολουμένου Ἑλληνικοῦ Βασιλείου. Εἰς τὰς πολεμικὰς καὶ πατριωτικὰς ἀρετάς του τὸ χειμαζόμενον Γένος ἡμῶν συνήνου πάσας τὰς ἰδιότητας καὶ δεξιότητας πρὸς πᾶσαν εἰρηνικὴν πρόοδον καὶ τὸν καθόλου πολιτισμόν, ἃς ἀνεγνώριζε καὶ ἀνωμολόγει ὁ καταχλευάζων ἄλλως τὰς συμφορὰς του ἐλβετὸς φιλόσοφος Βολταῖρος.

Ἡ ἔνδοξος Ἑλληνικὴ ἐπανάστασις ἐγένετο ἡ μεγαλοπρεπεστάτη καὶ λαμπροτάτη ἔκφανσις ἀναβιώσεως καὶ παλιγγενεσίας ἔθνους λατρεύοντος τὴν ἐλευθερίαν καὶ πιστεύοντος ἀκραδάντως εἰς τὴν ἀθανασίαν του, ὥστε νὰ ὁρμᾷ πρὸς τὸν θάνατον ὡς ὁ Ἡρακλῆς κατὰ τοῦ Ἅιδου βέβαιος ὅτι καὶ τὸν θάνατον θὰ ἔδεσμευε ὡς οὗτος τὸν Κέρβερον.

Καὶ δουλεῦον καὶ ἐλεύθερον τὸ Γένος ἡμῶν διετέλεσεν ἀνήσυχον καὶ ἄγρυπνον καὶ εὐαίσθητον περὶ τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη του, καθόσον ταῦτα παραμένουσιν ἀνεκτέλεστα καὶ δυσεκπλήρωτα. Ἐκ τούτου τοῦ πρώτου Βασιλέως Ὄθωνος ἡ ἐκθρόνισις μετὰ τριακονταετῆ ταραχώδη βασιλείαν καὶ ἡ διηνεκὴς ἀδημονία καὶ συγκίνησις δι' ὅλης τῆς πεντηκονταετοῦς Βασιλείας του ἀειμνήστου Βασιλέως ἡμῶν καὶ Πατρός Σου Γεωργίου Α', ἥτις εἶχεν ἐγκαινισθῇ λαμπρῶς διὰ τῆς ἑνώσεως τῆς Ἑπτανήσου καὶ τῆς ἐπιψηφίσεως καὶ ἐφαρμογῆς τοῦ ἐλευθεριωτάτου καὶ δημοκρατικοῦ Συντάγματος.

Ἡ γέννησις Σου, Μαγαλειότατε, ἐχαιρετίσθη ὑπὸ σύμπαντος τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὡς τὸ μέγιστον ἐθνικὸν εὐτύχημα καὶ περὶ τὴν κοιτίδα Σου τὸ Γένος ὅλον συνύφαινε τὰ εὐγενέστερα, τὰ ὑψηλότερα καὶ τολμηρότερα ἐθνικὰ ὄνειρά του.

Ἠξίου νὰ φέρῃς ἐπὶ τῶν ἀθλητικῶν ὤμων Σου τὸ ἀπειρομέγεθες βάρος μιᾶς μεγάλης αὐτοκρατορίας, ἣν οὐδέποτε ἠθέλησε νὰ λησμονήσῃ ἥκιστα δὲ νὰ ἀπαρνηθῇ, καὶ ᾐσθάνετο ἑαυτὸ ἱκανὸν πρὸς πάσας καὶ τὰς μεγίστας καὶ κινδυνωδεστάτας ἐπιχειρήσεις καὶ θυσίας καὶ ἤθελε διὰ τοῦτο τὴν αὐτὴν ἐθελοθυσίαν, τὴν αὐτὴν αὐταπάρνησιν καὶ τὸν αὐτὸν ἐνθουσιασμὸν παρ' ἐκείνοις, εἰς οὓς εἶχεν ἀναθέσει τὸ βαρύτατον καὶ μέγιστον ἔργον τῆς παλινορθώσεως μιᾶς καταπεσούσης ἡρωϊκώτατα Αὐτοκρατορίας.

Ἐντεῦθεν οἱ συχνοὶ ἐθνικοὶ σπασμοὶ καὶ τὰ ἐσπευσμένα πολεμικὰ σκιρτήματα καὶ αἱ ταπεινώσεις καὶ αἱ ἀπογοητεύσεις καὶ αἱ πικρίαι ἃς ἀπὸ κοινοῦ ὑπέμειναν καὶ ἐποτίσθησαν τό τε ἔθνος καὶ ἡ Βασιλεία του.

Μεγαλειότατε,

Ἀνέλαβες τὰ σκῆπτρα τοῦ Ἑλληνισμοῦ περὶ τὸ τέρμα νικηφόρου καὶ δεινοῦ πολέμου ἐν ᾧ ἡ τιμὴ τῶν ὅπλων καὶ ἡ ἐθνικὴ δόξα λαμπρύνουσι καὶ ἀγλαΐζουσι τό τε ἔθνος καὶ τὸν νέον αὐτοῦ Βασιλέα, ὑπέροχον καὶ ἔνδοξον Στρατηλάτην του γενόμενον.

Τὰς διαταγάς Σου ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ἐξετέλει ὡς θείας ἐντολὰς καὶ ἐρρίπτετο εἰς ὅλας τὰς ταλαιπωρίας, τὰς κακουχίας καὶ τοὺς κινδύνους ἵνα δώσῃ εἰς τὸν Ἀρχηγὸν καὶ μέλλοντα Βασιλέα των τὴν νίκην καὶ τὴν δόξαν καὶ εἰς τὸν Ἑλληνισμὸν ὅλον τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἀναγέννησιν.

Ἀπειράριθμοι ἀφανεῖς τάφοι σήμερον καλύπτουσι τὴν Ἑλληνικὴν Μακεδονίαν καὶ πρὸ τῶν πολυθρυλήτων Ἰωαννίνων ἐτελέσθη μυριόνεκρος ἑκατόμβη, ἧς τὸν ἀριθμὸν διστάζει ἀκόμη νὰ ἐξαγγείλῃ τὸ ἐπιτελεῖόν Σου.

Ἐπὶ τῶν τάφων τούτων, τοὺς ὁποίους θὰ λαμπρύνῃ ἡ ὡραιοτέρα καὶ λαμπροτέρα δόξα καὶ θὰ γένωνται οὗτοι νέα θεμέλια τῆς ἀνορθουμένης Ἑλληνικῆς αὐτοκρατορίας ἂς χαραχθῇ πάλιν ἐπὶ οὐρανογείτονος τύμβου τὸ περίδοξον ἐκεῖνο ἐπίγραμμα:

«Ὦ ξεῖν' ἀγγέλειν, Πανέλλησιν, ὅτι τῇδε κείμεθα τοῖς 'κείνων ῥήμασι πειθόμενοι

Τὰ ῥήματα δὲ ταῦτα δὲν εἶνε πλέον τῆς ἀρχαίας Σπάρτης οἱ νόμοι, ἀλλὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη, ἅτινα μετὰ παρρησίας Ἑλληνικῆς καὶ ἐμπνεύσεως προφητικῆς διελάλησεν ἐν ἐπισημοτάτῃ στιγμῇ τοῦ βίου Σου, Μεγαλειότατε, ὁ ἐμπνευσμένος Μητροπολίτης Γερβάσιος, διερμηνεύων πιστότατα τοὺς διαλογισμοὺς τῆς ἐθνικῆς ψυχῆς:

«Ἔχομεν, Ὑψηλότατε, τὴν μεγάλην μας Πόλιν, τὴν φερώνυμόν Σου πόλιν, ἧς ὑπὸ τὰς ἐπάλξεις ἔπεσε ξιφόπληκτος ὁ ἥρως ἐκεῖνος Κωνσταντῖνος, ἀλλ' ἣν κατὰ τὰς προφητείας τῶν ἐθνικῶν προφητῶν μας θὰ ἀνακτήσῃ καὶ πάλιν Κωνσταντῖνος, ὁ δὲ Κωνσταντῖνος οὗτος εἶσαι Σύ!»

Τὸ Πανελλήνιον σήμερον διαδηλοῦν ἐπὶ τῇ ἐνδόξῳ ἀναρρήσει Σου εἰς τὸν ἐνδοξότατον Ἑλληνικὸν Θρόνον τὰ μυχιαίτατα καὶ ἀπ' αἰώνων ἀδιάπτωτα αἰσθήματά του προσαγορεύει ἐκθύμως καὶ εὐλαβῶς

Χαῖρε τῶν Ἑλλήνων ὁ Βασιλεὺς κληρονόμος καὶ διάδοχος τῶν Αὐτοκρατόρων τοῦ Βυζαντίου!

Η ΤΕΛΕΤΗ
ΤΗΣ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Τὴν 10.25' ἀκριβῶς τῆς προπαρελθούσης Παρασκευῆς 8ης Μαρτίου ἐξεκίνησεν ἡ βασιλικὴ πομπὴ ὑπὸ τὰς ζητωκραυγὰς καὶ τὰ χειροκροτήματα τοῦ πλήθους καὶ καθ' ὁδὸν τὰ πλήθη ἅμα τῇ θέᾳ τῶν νέων Βασιλέων ἐρρήγνυντο εἰς βροντώδεις ζητωκραυγάς.

Πρὸ τοῦ Βουλευτηρίου ἡ μουσικὴ τῆς φρουρᾶς ἀνακρούει τὸν Βασιλικὸν ὕμνον καὶ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ὑποδέχεται τοὺς Βασιλεῖς, οἵτινες ὁδηγοῦνται εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων καὶ σταματῶσι πρὸ τῶν περιχρύσων ἐκεῖ τοποθετημένων ἐπὶ ἐξέδρας βασιλικῶν θρόνων.

Δεξιὰ παρὰ τὸ Προεδρεῖον ἵσταται ἡ Ἱ. Σύνοδος ὀρθία καὶ εἰς τὰ οἰκεῖα θεωρεῖα παρίστανται αἱ ξέναι καὶ αἱ ἡμέτεραι ἐπισημότητες.

Ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ τῶν Βασιλέων ἀνίσταται καὶ ὑποδέχεται αὐτοὺς μετὰ χειροκροτημάτων, καὶ τὸ Βουλευτήριον ἀντηχεῖ ὑπὸ τῶν ζητωκραυγῶν

Ζήτω ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος.

Ἀποκατασταθείσης ταχέως ἡσυχίας καὶ σιγῆς ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Ζαβιτσᾶνος λέγει:

—Βασιλεῦ! Σκοπὸς τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως εἶνε ὅπως ἡ Μεγαλειότης Σου δώσῃ τὸν ὅρκον τοῦ συνταγματικοῦ Βασιλέως.

Ἄρχεται ἀμέσως ἡ τελετὴ διὰ τῆς ἀπαγγελίας ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν τοῦ «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, Βασιλεῦ οὐράνιε....» Τρισάγιον καὶ τὰ ἑφεξῆς τροπάρια: «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν Σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν Σου νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ Σὸν φυλάσσων διὰ τοῦ Σταυροῦ Σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί...

«Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ Σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς Σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει Σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχουσι τὴν Σὴν ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.»

Ἡ ἀκολουθία καταντᾷ εἰς τὴν δέησιν ὑπὲρ τῶν Βασιλέων καὶ τοῦ Βασιλ. Οἴκου, τοῦ Ἔθνους καὶ τοῦ Στρατοῦ καὶ τελευταῖον ἀπαγγέλλεται τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Μεθ' ὃ ὁ Μητροπολίτης ἀπαγγέλει τὸν Ὅρκον κατὰ περιόδους ἃς ἐπαναλαμβάνῃ ὁ Βασιλεύς, εἶνε δὲ οὗτος:

—«Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ προστατεύω τὴν ἐπικρατοῦσαν θρησκείαν τῶν Ἑλλήνων, νὰ φυλάττω τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους καὶ νὰ διατηρῶ καὶ ὑπερασπίζω τὴν Ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους».

Ὁ Μητροπολίτης ἅμα περατώσας τὸν ὅρκον ἀνεφώνησε:

—Ζήτω ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος!

Ἡ αἴθουσα ὁλόκληρος ἀντηχεῖ μιᾷ φωνῇ τρίς

—Ζήτω Κωνσταντῖνος ὁ Δωδέκατος!

Ὁ Βασιλεὺς χαιρετᾷ δι' ἐλαφρᾶς κλίσεως τῆς κεφαλῆς, κύπτει καὶ ἀσπάζεται τὴν χεῖρα τοῦ Μητροπολίτου, καὶ λαμβάνων παρὰ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς τὴν γραφίδα ὑπογράφει τὸ ἕτοιμον πρακτικόν.

Τείνει μετὰ τοῦτο τὴν χεῖρα Του εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς τὸν τῆς Βουλῆς καὶ ἀπέρχεται μετὰ τῆς Βασιλίσσης, ὑπὸ τὰς ζητωκραυγὰς τῶν ἐν τῇ Βουλῇ καὶ τοῦ περικυκλοῦντος αὐτὴν πλήθους.

Ἐν ἐξάλλῳ ἐνθουσιασμῷ τοῦ πλήθους ἡ Βασιλικὴ πομπὴ ἐπανέρχεται εἰς τὰ Ἀνάκτορα ἀνευφημουμένη καθ' ὁδὸν ἐκκωφαντικῶς.

Εἰς τὰ ἀνάκτορα ἐδέχθησαν οἱ Βασιλεῖς τὰ συγχαρητήρια τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Η ΔΙΑΔΟΧΙΚΗ ΤΑΞΙΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ πρακτικοῦ τῆς ὁρκωμοσίας καὶ τὴν ἀναχώρησιν τῶν Βασιλέων ἐκ τῆς αἰθούσης, ἠγέρθη συζήτησις ἂν ἡ ὑπογραφὴ ἦτο **Κωνσταντῖνος ὁ Α΄ ἢ Κωνσταντῖνος ὁ ΙΒ΄.** *Ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἐρωτηθεὶς ἀπήντησεν ὅτι ὁ Βασιλεὺς ὑπέγραψεν ἁπλῶς*

«Κωνσταντῖνος Β΄ *δηλαδὴ* **Κωνσταντῖνος Βασιλεύς.**

Ἐντούτοις γενικὴ ἐπιθυμία καὶ ἀπαίτησις ὑπάρχει ὅπως ἐπονομάζηται ΙΒ', ὡς ἤδη ἀνευφήμησεν αὐτὸν ὁ λαὸς καὶ ἀπὸ τῆς γεννήσεως Του αὐτῆς.

Ὁ βουλευτὴς Ἀρκαδίας καὶ πρώην Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης κ. Ν. Π. Δημητρακόπουλος ἐν συζητήσει μεταξὺ κύκλου βουλευτῶν μετ' ἐνδιαφέροντοντος συζητούντων τὸ ζήτημα τῆς ἐπωνυμίας τοῦ Βασιλέως εἶπεν:

—«Ὅτε τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ περὶ Ἀνεξαρτησίας Ἀγῶνος συνήχθη τὸ πρῶτον εἰς συνέλευσιν ἐν Ἐπιδαύρῳ, προκειμένου περὶ τῆς νομοθεσίας τοῦ ἐλευθερωθέντος Ἔθνους ἐψήφισε τὰ ἑξῆς:

«Ἄχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἀστυκοῦ νόμου αἱ πολιτικαὶ καὶ ἐγκληματικαὶ διαδικασίαι βάσιν ἔχουσι τοὺς νόμους τῶν ἀειμνήστων χριστιανῶν ΗΜΩΝ αὐτοκρατόρων.»

Οὕτως ἐπισήμως ὑπ' αὐτῆς τῆς πρώτης ἐθνοσυνελεύσεως ἐξεδηλώθη ἡ ἐθνικὴ συνείδησις, χαρακτηρίσασα τὸ ἐλευθερούμενον Βασίλειον συνέχειαν τῆς Ἑλληνικῆς Αὐτοκρατορίας.»

ΤΟ ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΟΝ

Ἐξ Ἰωαννίνων τῇ πρωΐᾳ τῆς Τετάρτης 6 Μαρτίου ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἀπηύθυνε πρὸς τὸν Στρατόν Του τὸ ἑπόμενον διάγγελμα.

Πρὸς τὸν στρατόν μου,

«Ἀπαίσιον ἀνοσιούργημα κατὰ τοῦ ἱεροῦ προσώπου τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Α΄ ἐστέρησε πάντας ἡμᾶς τοῦ ἀρχηγοῦ μας εἰς στιγμὰς κρισιμωτάτας δι' ὁλόκληρον τὸ Ἑλληνικὸν γένος. Καλοῦμαι ἤδη ὑπὸ τῆς Θείας Προνοίας νὰ διαδεχθῶ τὸν Βασιλέα πατέρα μου ἐπὶ τοῦ χηρεύσαντος Θρόνου τὸν ὁποῖον ἐπὶ μακρὰ ἔτη ἐδόξασε καὶ ἐτίμησεν. Ἀγγέλλων τοῦτο πρὸς τὸν στρατόν μου πρὸς τὸν ὁποῖον ἀφιέρωσα ὁλόκληρον τὸν βίον μου, μὲ τὸν ὁποῖον εὐτυχεῖς καὶ ἀτυχεῖς πόλεμοι ἀδιαρρήκτως μὲ συνέδεσαν, ἀρθείσης ἀπὸ πολλοῦ πάσης παρεξηγήσεως τοῦ παρελθόντος, δηλῶ πρὸς τὸν στρατὸν ὅτι ἡγούμενος πάντοτε αὐτοῦ δὲν θὰ παύσω μεριμνῶν περὶ τῆς προόδου αὐτοῦ τε καὶ τοῦ στόλου, τῶν ὁποίων τὰ ἔνδοξα κατορθώματα ἐμεγάλυναν καὶ ἐλάμπρυναν τὴν πατρίδα μας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ ΠΑΡΩΔΙΑ

—Ἡ πρώτη συνεδρία τοῦ Νομοθετικοῦ.
—Τὸ σχέδιον τῆς Ἀντιφωνήσεως.

Τῇ π. Τετάρτῃ κατὰ τὰ προαποφασισθέντα, τὸ Νομοθετ. Συμβούλιον συνῆλθεν εἰς τὴν πρώτην αὐτοῦ συνεδρίαν, ἧς θέμα ἦτο ἡ κατάθεσις τοῦ Σχεδίου τῆς Ἀντιφωνήσεως καὶ ἡ ἐπιψήφισις αὐτοῦ.

Ἐν ἀρχῇ ὁ βουλευτὴς Λευκωσίας—Κυρηνείας κ. Π. Κωνσταντινίδης προτείνει ὅπως ἐξ ὀνόματος τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου ἀποσταλῇ συλλυπητήριον τηλεγράφημα πρὸς τὴν Βασιλομήτορα Ἀλεξάνδραν ἐπὶ τῷ τραγικῷ θανάτῳ τοῦ ἀδελφοῦ Αὐτῆς καὶ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, καὶ τὴν πρότασιν ὑποστηρίζει ὁ βουλευτὴς Λεμεσοῦ—Πάφου Ἐγιοὺπ βέης Νετζηματτίν.

Ὁ ἐντ. Δικηγόρος τοῦ Στέμματος προσθέτει ὅπως ὑποβληθῇ συλλυπητήριον τηλεγράφημα καὶ πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα Γεώργιον Ε΄. Ἀμφότεραι αἱ προτάσεις γίνονται δεκταὶ ὁμοφώνως καὶ ὁ Πρόεδρος δηλοῖ ὅτι ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ διαβιβάσῃ τὰ ἐν λόγῳ τηλεγραφήματα.

Μετὰ τοῦτο ὁ ἐντ. Ἀρχιγραμματεὺς καταθέτει τηλεγράφημα τῶν ἐν Ἀθήναις ὑπηρετούντων εἰς τὸν στρατὸν κ.κ. Εὐαγγ. Χατζηιωάννου καὶ Ν. Κλ. Λανίτου ἐκφράζοντα τὴν λύπην αὐτῶν ὅτι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ προσέλθωσιν εἰς τὸ Συμβούλιον καὶ διαδηλούντων τοὺς ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως τῆς Κύπρου πόθους αὐτῶν.

Κατατίθεται μετὰ τοῦτο ὑπὸ τοῦ ἐντ. Ἀρχιγραμματέως τὸ σχέδιον τῆς ἀντιφωνήσεως, τὸ συνταχθὲν ὑπὸ τῆς αἱρετῆς Ἐπιτροπείας καὶ ἀναγινώσκεται κατὰ παράγραφον ὑπὸ τοῦ γραμματέως, ἔχει δὲ τοῦτο ὡς ἑξῆς:

Ἐξοχώτατε,

Τὰ Μέλη τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου ἐξαιτούμεθα τὴν ἄδειαν νὰ προσφέρωμεν τῇ Ὑμετέρᾳ Ἐξοχότητι τὰς εὐχαριστίας ἡμῶν ἐπὶ τῷ λόγῳ, δι' οὗ ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης προσεφώνησεν ἡμᾶς καὶ νὰ ἐκφράσωμεν τὴν βαθεῖαν ἡμῶν λύπην, διότι λόγοι ὑγείας καθιστῶσιν ἀναγκαίαν τὴν ἀπὸ τῶν συνδιασκέψεων ἡμῶν ἡμετέραν ἀπουσίαν· εὐελπιστοῦμεν δέ, ὅτι ἡ Υ. Ἐξοχότης θὰ δυνηθῇ ταχέως νὰ ἀναρρώσῃ.

Οὐδεμία ἀμφιβολία ὑπάρχει ὅτι τὰ ἐν ταῖς ἐγγὺς τῶν ἡμετέρων ἀκτῶν χώραις ἐκτυλισσόμενα μεγάλα γεγονότα συνεκίνησαν καὶ συγκινοῦσιν ἔτι τὴν νῆσον ταύτην, ἥτις στενώτατα μετ' αὐτῶν συνδέεται. Διατελοῦσα δ' ἡ Κύπρος, κατὰ τὴν ἐξέλιξιν τῶν εἰρημένων γεγονότων, ὑπὸ τὸ κραταιὸν σκῆπτρον τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, δὲν ἠδύνατο ἢ νὰ τηρήσῃ τὴν στάσιν ἐκείνην, ἣν ἡ Υ. Ἐξοχότης εὑρίσκει ἀξίαν συγχαρητηρίων, καὶ νὰ τηρήσῃ αὐτὴν ἰδίᾳ νῦν, ὁπότε τὸ μεγαλόφρον Ἀγγλικὸν Ἔθνος, ἀκολουθοῦν τὴν μεγάλην αὐτοῦ ἱστορικὴν ἀποστολὴν πρωτοστατεῖ ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῶν δικαίων τῶν ἐθνικοτήτων.

Ἐπιθυμεῖ τὸ Συμβούλιον νὰ διαδηλώσῃ, ὅτι θέλει προθύμως παράσχῃ τὴν συνεργασίαν αὐτοῦ εἰς τὰ νομοθετικὰ μέτρα, ἅτινα ὑπεβλήθησαν διὰ τὴν σκέψιν αὐτοῦ, ἐν ᾧ, ἀφ' ἑτέρου, θὰ ἀναμένῃ ἐναγωνίως ἀπάντησιν εἰς τὰ αἰτήματα, τὰ εἰς τὴν σκέψιν τοῦ Ἐντιμοτάτου Ὑπουργοῦ, ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος ὑποβληθέντα.

Εἰς τὴν α΄ παράγραφον, τῇ προτάσει τοῦ βουλευτοῦ Λευκωσίας—Κυρηνείας Ἰρφὰν Ἐφ. γίνεται δεκτὴ ἡ προσθήκη μετὰ τὴν λέξιν «ὑμετέραν» τὴν λέξιν «πρόσκαιρον».

Ὁ βουλευτὴς Λευκωσίας—Κυρηνείας Ἰρφὰν Ἐφ. εἰς τὴν β΄ παράγραφον προτείνει ὅπως μετὰ τὰς λέξεις «ὑπὸ τὸ κραταιὸν» προστεθῶσιν αἱ λέξεις καὶ «τὰ δίκαια» καὶ ἡ προσθήκη γίνεται ἀποδεκτή. Ὁ βουλευτὴς Λεμεσοῦ—Πάφου Ἐγιοὺπ βέης προτείνει ὅπως ἀντὶ τῶν λέξεων «πρωτοστατεῖ ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῶν δικαίων τῶν ἐθνικοτήτων» τεθῇ μόνον οὕτω **«ἀκολουθοῦν τὴν μεγάλην αὐτοῦ ἱστορίαν καὶ τὰς συνθήκας σεβομένην ἀποστολήν».**

Κατὰ τῆς προτάσεως ταύτης ἐνίσταται ὁ κ. Θ. Θεοδότου καὶ προκαλεῖται μακρὰ συζήτησις, ἧς μετέσχον ἅπαντες οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Μωαμεθανοὶ βουλευταί, ὧν οἱ πρῶτοι διὰ ἐπιχειρημάτων ἁδρῶν καὶ ἰσχυρῶν ὑποστηρίζουσι τὸ κείμενον ὡς ἔχει.

Ὁ ἐντ. Δικηγόρος τοῦ Στέμματος νομίζει ὅτι θὰ συνεφώνει τὸ Νομοθετικὸν ἂν ἡ σχετικὴ πρότασις ἐτροποιεῖτο ὡς ἑξῆς: «ἀκολουθοῦν τὴν μεγάλην αὐτοῦ ἱστορικὴν καὶ εἰρηνοποιὸν ἀποστολήν.»

Τὴν τροποποίησιν ταύτην ἀποδέχονται οἱ Μωαμεθανοὶ βουλευταί, ἀποκρούουσιν ὅμως οἱ Ἕλληνες ἐμμένοντες εἰς τὸ κείμενον τῆς παραγράφου, ἐπειδὴ ὅμως ἡ τροποποίησις θὰ ἐψηφίζετο διὰ τῶν ἡνωμένων ψήφων τῶν Ἐπισήμων καὶ τῶν Μωαμεθανικῶν μελῶν, ὁ κ. Θ. Θεοδότου προέτεινεν ὅπως ἡ β΄. παράγραφος ἀπαλειφθῇ, διότι ἡ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως προτεινομένη τροποποίησις ἀναιρεῖ τὸν σκοπὸν δι' ὃν ἔθεσαν αὐτὴν καὶ παρεδέχθησαν οἱ Ἕλληνες βουλευταί.

Τὸν λόγον ἔλαβον διαδοχικῶς ἅπαντες οἱ Ἕλληνες βουλευταὶ ὑποστηρίζοντες τὸ ἀρχικὸν κείμενον τῆς β΄ παραγράφου καὶ κατέκριναν τὴν Κυβέρνησιν ἐπὶ παλιμβουλίᾳ, διότι τὰ κυβερνητικὰ μέλη ἐν τῇ αἱρετῇ ἐπιτροπείᾳ εἶχον συμφωνήσει πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ δι' ὅλον τὸ Σχέδιον τῆς Ἀντιφωνήσεως.

Ἐν τέλει ἡ περὶ ἀπαλείψεως πρότασις τοῦ κ. Θ. Θεοδότου γίνεται ὁμοφώνως ἀποδεκτή.

Ὁ κ. Θ. Θεοδότου προβλέπων ὅτι καὶ ἐπὶ τῆς γ΄ καὶ τελευταίας παραγράφου θὰ ἠγείρετο μακρὰ καὶ ματαία συζήτησις καὶ θὰ ἐτροποποιεῖτο αὕτη κατὰ τὴν θέλησιν τῶν Ἐπισήμων καὶ τῶν μωαμεθανικῶν μελῶν, προέτεινε καὶ τῆς παραγράφου ταύτης τὴν ἀπάλειψιν ἥτις καὶ ἐγένετο ὁμοφώνως δεκτή.

Κατὰ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ συνόλου Σχεδίου, ὅπερ εἶχε περιορισθῇ εἰς τὴν α΄ παράγραφον ἐνέστησαν οἱ Ἕλληνες βουλευταί, ἀλλὰ κατίσχυσαν οἱ ἡνωμένοι ψῆφοι τῶν κυβερνητικῶν καὶ μωαμεθανικῶν μελῶν, καὶ ὡς Ἀντιφώνησις εἰς τὴν Προσφώνησιν τοῦ Μ. Ἁρμοστοῦ ἐψηφίσθη ἡ α΄ παράγραφος τοῦ σχεδίου, μετὰ τῆς προσθήκης τῆς λέξεως «πρόσκαιρον».

Οἱ Ἕλληνες ἐκάκισαν τὴν Κυβέρνησιν ὅτι διὰ τῆς παλιμβούλου πολιτείας αὐτῆς ἐν αὐτῇ τῇ ἀρχῇ τῶν Νομοθετ. ἐργασιῶν δυσχεραίνει τὴν συνεργασίαν αὐτῶν μετὰ τῆς Κυβερνήσεως ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τοῦ τόπου καὶ κατέστησαν αὐτὴν ὑπεύθυνον τῆς δημιουργουμένης πάλιν διαφωνίας καὶ διαστάσεως αὐτῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

Εἶνε 7 μ. μ. καὶ ὁ Πρόεδρος προτείνει ἀναβολὴν τοῦ Συμβουλίου, ἀλλ' οἱ Ἕλληνες βουλευταὶ ματαιοπονίαν θεωροῦντες, ὑπὸ τὰς ἐνεστώσας συνθήκας, τὴν παράτασιν τῶν νομοθετ. ἐργασιῶν φαίνονται διατεθειμένοι νὰ ψηφίσωσιν ἀσυζητητεὶ τὸν προϋπολογισμὸν ἀναβάλλοντες τὸν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀγῶνα εἰς ἄλλους καιρούς, ἐὰν μὴ ἤθελον πραγματωθῇ ἐν τῷ μεταξὺ αἱ διακατέχουσαι πάντας τοὺς Ἕλληνας αἰσιόδοξοι προσδοκίαι περὶ τῆς προσεχοῦς πολιτικῆς μεταβολῆς ἐν Κύπρῳ.

Η ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ ΠΑΡΩΔΙΑ

Ἡ ἐπάνοδος τῶν Ἑλλήνων βουλευτῶν εἰς τὸ Νομοθετ. Συμβούλιον ἐπεβάλλετο ὑπὸ τῶν νέων ἐν Ἀνατολῇ συνθηκῶν αἵτινες ἀπέρρεον ἀπὸ τοῦ Συμμαχικοῦ πολέμου καὶ τῆς εὐνουστάτης μεταβολῆς τῆς ἀγγλικῆς πολιτικῆς πρὸς τὸν Ἑλληνισμόν. Ἐπὶ τῇ χρηστῇ προσδοκίᾳ προσεχοῦς προσαρτήσεως τῆς Κύπρου εἰς τὴν Ἑλλάδα καθῆκον αὐτῶν ἐθεώρησαν οἱ Ἕλληνες ἀντιπρόσωποι ὅπως μετέλθωσι πρὸς τὴν Κυβέρνησιν πολιτικὴν ὅλως νομιμόφρονα καὶ διαλλακτικήν, εἰς τὰς διαθέσεις ὅμως ταύτας αὐτῶν ἡ Κυβέρνησις ἀντέταξεν ἀκαμψίαν καὶ δυστροπίαν ἀδικαιολόγητον.

ΑΝΕΠΑΡΚΕΙΑ
ΤΟΥ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ

Ἡ προσδοκία ἐπικειμένης ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως τῆς Κύπρου τῇ εὐ μενεῖ παραχωρῆσαι τῆς Μ. Βρεττανίας ἐπέβαλλεν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν πληθυσμὸν καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτοῦ ὅπως διακόψωσι τὸν πολιτικὸν ἀγῶνα καὶ μετέλθωσι πρὸς τὴν τοπικὴν Κυβέρνησιν πολιτείαν διαλλακτικὴν καὶ εὐμενῆ, καὶ τὴν πολιτείαν ταύτην ὑπὸ τοιαύτας περιστάσεις ὀφείλομεν πάντες νὰ ἐπικροτήσωμεν.

Ἐντούτοις ἀπὸ πολλοῦ ἤδη κατεδείχθη ὅτι τὸ ὑφιστάμενον Νομοθετ. Συμβούλιον μετὰ τῶν ἄγαν περιωρισμένων δικαιωμάτων του ἀπέβη ὅλως ἀνεπαρκὲς πρὸς τὰς ἐπιτεινομένας ἀνάγκας τοῦ τόπου καὶ τὰς δικαίας ἀξιώσεις τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ. Τὴν περίστασιν ταύτην προέβλεπεν ὁ ἀείμνηστος Γλάδστων καὶ τὸν Ὀργανικὸν Χάρτην τῆς Κύπρου παρεῖχεν ὡς προσωρινὸν, προωρισμένον νὰ τροποποιῆται καὶ μεταρρυθμίζηται μετὰ τῆς πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀναπτύξεως τοῦ λαοῦ.

Ὅπου σήμερον τῳόντι ἤρθη ὁ Ἑλληνικὸς πληθυσμὸς τῆς Κύπρου καὶ συνεπῶς αἱ ἐπιβαλλόμεναι καὶ δίκαιαι ἀξιώσεις παρὰ τῆς πολιτείας πρὸς ὑψηλότερον καὶ ἀνώτερον βίον, δὲν δύνανται νὰ ἱκανοποιηθῶσι παρὰ τοῦ ὑπάρχοντος Νομοθετικοῦ, ἄνευ εὐρυτέρων πολιτικῶν καὶ συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν.

Διὰ τὸν Μωαμεθανικὸν πληθυσμὸν τῆς Νήσου, ὁ ἰσχύων Ὀργανικὸς Χάρτης ἀρκεῖ καὶ ὑπεραρκεῖ, δι' ὃ καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτοῦ φαίνονται κατενθουσιασμένοι καὶ προσκολλῶνται ψυχῇ καὶ σώματι εἰς τὴν Κυβέρνησιν, θὰ παρέλθωσι δὲ πολλοὶ ἴσως αἰῶνες ὥστε οἱ Μωαμεθανοὶ νὰ αἰσθανθῶσι τὴν ἀνάγκην εὐρυτέρων ἐλευθεριῶν.

Τὴν εὐπείθειαν καὶ ὑποταγὴν τῶν Μωαμεθανῶν ἀντιπροσώπων πρὸς τὴν Κυβέρνησιν δὲν πρέπει νὰ παρεξηγῶμεν οὔτε νὰ ξενιζώμεθα ἐπὶ ταύτῃ, διότι εἶνε ἀναγκαία συνέπεια τῆς ὑστερήσεως τούτων καὶ τῶν ἐκλογέων αὐτῶν ἐν τῷ πολιτικῷ σταδίῳ, ὡς δὲν πρέπει ἡ Κυβέρνησις νὰ παρεξηγῇ τὴν δυσφορίαν καὶ ἀνησυχίαν τῶν Ἑλλήνων ἀντιπροσώπων κατὰ τοῦ ἰσχύοντος πολιτεύματος, διότι τοῦτο διὰ τὸν προηγμένον ἤδη Ἑλληνικὸν λαὸν ἀποτελεῖ ἀναχρονισμὸν ἀφόρητον.

Ἐγκαίρως ἐπέρχονται αἱ αἰσιόδοξοι προσδοκίαι περὶ τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως τῆς Νήσου, αἵτινες πραΰνουσι καὶ λειαίνουσι προσκαίρως τὴν ὀξύτητα τοῦ πολιτικοῦ ἀγῶνος εἰς ὃν μοιραίως καὶ ἀναποδράστως θὰ ἐπανέλθωμεν διότι ἀποβαίνει ἀδύνατος ἡ περαιτέρω συνεργασία καὶ σύμπραξις τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ μετὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Εὐχόμεθα ὅπως ἡ ἐνεστῶσα σύνοδος γένηται ἡ τελευταία, ἄλλως ὁ Κυπριακὸς λαὸς ὀφείλει νὰ προπαρασκευάζεται ἀπὸ τοῦδε πρὸς ἐρρωμένον καὶ σφοδρὸν ἀγῶνα ἵνα ἐκλίπῃ ἀπὸ τοῦ τόπου ἡ ἐνεστῶσα συνταγματικὴ παρῳδία, ἀξία λαῶν ὑστερούντων ἐν τῷ πολιτισμῷ καὶ μὴ γευσαμένων ποτὲ τῶν καρπῶν στοιχειώδους πολιτικῆς ἐλευθερίας.

Η ΚΑΡΠΑΣΙΑ ΛΙΜΩΤΤΕΙ

ΑΝΑΓΚΗ ΕΡΓΩΝ ΑΝΑΚΟΥΦΙΣΤΙΚΩΝ

ΟΙ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ΜΕΤΑΝΑΣΤΑΙ

ΤΑ ΠΑΘΗΜΑΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Καθ' ἃ γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Καρπασίας, δεινὴ κατατρύχει τοὺς κατοίκους στέρησις καὶ αὐτοῦ τοῦ ξηροῦ ἄρτου, κατὰ τὴν ὥραν δὲ ταύτην τοῦ ἔτους ἀδυνατοῦσι νὰ εὕρωσιν ἐργασίαν μάτην περιπλανώμενοι πρὸς τοῦτο ἀνὰ τὴν Μεσαορίαν καὶ τὴν Δ. Καρπασίαν, καὶ πολλαὶ οἰκογένειαι τρέφονται ἀπὸ σκιλλῶν καὶ ἄλλων ἀγρίων χόρτων.

Εἰς ἄλλους χρόνους κατὰ τὴν περίοδον ταύτην τοῦ ἔτους συνετηροῦντο διὰ δανείων ἀπέναντι τῶν προϊόντων αὐτῶν παρὰ τῶν μεγαλεμπόρων ἢ τῶν μεσιτῶν αὐτῶν, ἐφέτος ὅμως δὲν παρέχονται δάνεια ἕνεκα τῆς ὑπερμέτρου ἐπιβαρύνσεως τῶν ὀφειλετῶν καὶ τῆς καχεξίας τοῦ ἐμπορίου ἕνεκα τοῦ πολέμου καὶ τῆς καθόλου κρισίμου καταστάσεως ἔν τε τῇ καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῇ καὶ ἀνὰ τὴν Εὐρώπην.

Ποτὲ δὲν ἔπρεπε νὰ ἐγκαταλείπωνται οἱ γεωργοὶ εἰς τὴν διάκρισιν τῶν δανειστῶν κατὰ τὰς ἀγόνους καὶ νεκρὰς γεωργικὰς ἐποχὰς τοῦ ἔτους, ὅτε ὑπὸ τῆς ἀνάγκης πιεζόμενοι δανείζονται ὑπὸ ὅρους βαρυτάτους καὶ καθίστανται ἀνίκανοι ἐφεξῆς νὰ ἀποδώσωσι τὰ δάνεια καὶ ἀποβάλλουσιν ἐντέλει αὐτὰ τὰ κτήματά των ἐκποιούμενα καταναγκαστικῶς.

Ἡ ὑπὸ τῆς μακραίωνος τουρκικῆς τυραννίας ἠρημωμένη Κύπρος ὑπὸ τὴν ἀγγλικὴν κατοχὴν ἔδει νὰ ἀφεθῇ κατὰ τὸ πλεῖστον ἀφορολόγητος ἢ νὰ ἐνισχυθῇ διὰ τῆς εἰσαγωγῆς κεφαλαίων ὅπως ἀναλάβῃ καὶ γένηται αὐτάρκης. Ἀντὶ τούτων ὅμως ἡ τουρκικὴ φορολογία ἐφηρμόσθη ὑπὸ τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς ἀμέτρως αὐστηρότερον καὶ σκληρότερον καὶ ἡ ἐξάντλησις τῶν φορολογουμένων ἐγένετο πληρεστέρα. Ἠδυνήθη οὕτω ἡ Κυβέρνησις νὰ πραγματοποιήσῃ περισσεύματα ὑπὲρ τῆς δαπάνης πολυτελεστάτης διὰ τὴν Ἀνατολὴν διοικήσεως· καὶ ταῦτα ὅμως ἀρνεῖται αὐτὴ νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὸν τόπον ἢ νὰ παρέχῃ ἀνακούφισιν κατὰ τὰς ἀγόνους καὶ νεκρὰς ἐποχὰς τοῦ ἔτους εἰς τοὺς ἀγρότας. Ὑπάρχει ταμεῖον ἀποθεματικὸν ἐξ £ 20,000 δι' ἔργα ἀνακουφιστικὰ ἐν περιπτώσει δυσετηρίας, διατί ἐκ τοῦ ταμείου τούτου νὰ μὴ διατίθενται εἰς ἔργα τοιαῦτα χάριν τῶν γεωργῶν ἐκείνων οἵτινες στεροῦνται σήμερον καὶ τοῦ ἄρτου, οὐδαμοῦ δυνάμενοι νὰ εὕρωσιν ἐργασίαν;

Διατί ἀναβάλλεται ἡ ἐπιψήφισις νόμου περὶ συνεργατικῶν ἑταιρειῶν ἢ ἀγροτικῶν τραπεζῶν, δι' ὧν σπουδαίως θὰ ἐβοηθοῦντο καὶ θὰ ἐστηρίζοντο οἱ γεωργοὶ πρὸς βελτίωσιν τῆς καλλιεργίας καὶ αὔξησιν τῆς παραγωγῆς καὶ θὰ ἀπηλλάσσοντο τῆς ἀνάγκης τοκογλυφικῶν δανείων ἅτινα περιάγουσιν αὐτοὺς εἰς ἀληθῆ δουλοπαροικίαν;

Η ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΙΣ

Τρανὴ μαρτυρία τῆς κυβερνητικῆς ἀστοργίας εἶνε ἡ ἀθρόα μετανάστευσις ἀγροτῶν μάλιστα εἰς Ἀμερικὴν, προτιμώντων τὸν πικρὸν ἄρτον ἐν τῇ ξένῃ, ἵνα διαφύγωσι τὸν ὑπὸ λιμοῦ θάνατον ἐν τῇ γενεθλίῳ γῇ, καὶ τοῦτο ἐνῷ ἡ Κύπρος καὶ ἀραιότατα κατοικεῖται καὶ γόνιμος καὶ εὔφορος χώρα τυγχάνει. Ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ μόνον ἡ γῆ καὶ ἡ ἄλλη φύσις, μετὰ τῆς ψιλῆς καὶ ἀρχεγόνου ἐργασίας εἰς ταύτας πρέπει νὰ προστεθῇ τὸ κεφάλαιον, καὶ τὸ κεφάλαιον, ὅπερ θὰ ἐσχηματίζετο ἐκ τῆς ἀποταμιεύσεως ἀφαιρεῖ τὸν τόπον ἡ φορολογία, τῆς ὁποίας τὸ προϊὸν σπαταλᾶται εἰς πολυτελεῖς μισθοὺς καὶ διατίθεται εἰς πληρωμὰς ξένων ὑποχρεώσεων ἢ κατακρατεῖται μέγα μέρος τούτου ἤδη ἐν Ἀγγλίᾳ.

Πρέπει νὰ καταβληθῇ πᾶσα προσπάθεια ὑπό τε τῶν ἀντιπροσώπων καὶ τοῦ τόπου ὅπως πεισθῇ ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῆς πρὸς τὸν φορολογούμενον λαὸν, ἀποδίδουσα εἰς αὐτὸν τὰ περισσεύματα ἅτινα προέρχονται ἀπὸ τῶν στερήσεων καὶ τῶν κακουχιῶν αὐτοῦ, παρέχουσα ταῦτα εἰς δάνεια κατὰ τὸν τύπον τῶν ἀγροτ. Τραπεζῶν Ραϊφάϊζεν, τὰ μέγιστα εὐδοκιμήσαντα ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ καὶ σώζοντα ἀπὸ τῆς πενίας καὶ τοῦ λιμοῦ χώρας πυκνότατα κατῳκημένας καὶ τὴν γονιμότητα πολὺ κατωτέρας τῆς Κύπρου.

Σήμερον ὅμως κατεπείγει ἡ ἔναρξις ἔργων ἀνακουφιστικῶν ἵνα παρασχεθῇ ἐργασία καὶ ἄρτος εἰς τὰ λιμώττοντα διαμερίσματα τῆς Νήσου, ὧν μάλιστα πάσχει ἡ Καρπασία.

ΤΑ ΠΑΘΗΜΑΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Μεταξὺ τῶν μεταναστευτῶν ὑπάρχουσι πολλοὶ καταλιπόντες τὴν πάτριον γῆν ἐπὶ προσδοκίᾳ ἀπόνου καὶ εὐκόλου πορισμοῦ χρυσίου εἰς τὴν περιλάλητον Ἀμερικὴν, πλὴν τῶν μεταναστευσάντων ὑπὸ ἀνάγκης σιδηρᾶς, τῆς πείνης. Φαίνεται ὅμως ὅτι πολὺ τούτων εἴτε δὲν εὗρον ἐργασίαν εἴτε ὑποβάλλονται ἐξ ἀνάγκης εἰς βαρυτάτην ἐργασίαν ὑπὸ τῶν ἐκεῖ ἀμειλίκτων ἐργοδοτῶν γαιοκτημόνων. Γράφουσιν ὅτι ἀναγκάζονται νὰ ἐργάζωνται εἰς ἐκχέρσωσιν γαιῶν πανημέριοι ἐκτέμνοντες ἀγρίους θάμνους καὶ δένδρα διὰ πελέκεως βάρος ὑπὲρ τὰς 4 ὀκάς. Σημειωτέον ὅτι τὰς ἐκχερσώσεις ταύτας ἐκδίδουσιν εἰς ἐργολαβίαν οἱ γαιοκτήμονες καὶ οἱ ἐργολάβοι συγκροτοῦσιν ὁμάδας ἐργατῶν οἵτινες, ἐὰν εὑρεθῶσιν, ὡς οἱ μετανάσται Καρπασίας, ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ, ὑποβάλλονται εἰς βαρυτάτην ἐργασίαν καὶ πληρώνονται μόνον ἵνα ζῶσιν, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐλπίδος ἀποταμιεύσεως.

Ἐκ τούτου οἱ μετανάσται περιῆλθον εἰς ἀξιοθρήνητον κατάστασιν· εἴτε μένουσιν ἄεργοι καὶ λιμώττουσιν εἴτε ἐργάζονται μετὰ κόπου καὶ μόχθου πρὸς πορισμὸν τοῦ ἐπιουσίου μόνον ἄρτου.

Ζητοῦσι διὰ τοῦτο παρὰ τῶν οἰκογενειῶν των ὅπως τοῖς ἀποστείλωσι τὸν ναῦλον ἀντὶ οἱασδήποτε θυσίας ἵνα ἐπανέλθωσιν, ἄλλως κινδυνεύουσι νὰ ἀποθάνωσιν ὑπὸ πείνης ἢ ὑπὸ ἐξαντλήσεως.

Τώρα κατέμαθον καὶ ὁμολογοῦσιν οὗτοι ὅτι **«ἐὰν εἰργαζόμεθα εἰς τὸν τόπον μας ὡς ἐργαζόμεθα ἐν Ἀμερικῇ θὰ ἐζῶμεν εὐτυχεῖς»**. Πολὺ ἐκοπίασαν ἵνα ἀνακαλύψωσι τὴν ἀλήθειαν ταύτην, ἥτις πρέπει νὰ διδάξῃ τοὺς κατοίκους τῆς Καρπασίας καὶ τῆς ἄλλης Κύπρου ὅτι ἡ νῆσος εἶνε ἱκανὴ νὰ διαθρέψῃ ἅπαντας τοὺς κατοίκους καὶ περισσοτέρους ἔτι, ἀρκεῖ νὰ ἐργάζωνται οὗτοι περισσότερον καὶ νὰ γίνωνται προνοητικώτεροι.

Ἐντούτοις πάντοτε ὑπέχει μεγίστην εὐθύνην ἡ Κυβέρνησις, ἥτις ἀποκλειστικῶς μέχρι τοῦδε ἐφρόντισε μόνον περὶ τῆς αὐστηρᾶς καὶ ἀνελλιποῦς εἰσπράξεως τῶν φόρων, οὓς διαθέτει ἐφ' ἃ μὴ δεῖ, καταλείπει δὲ ἀβοήθητον καὶ ἀστήρικτον τὸν γεωργὸν εἰς τὴν διάκρισιν τῶν στοιχείων τῆς φύσεως καὶ τῆς τοκογλυφίας.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

ΕΡΑΝΟΙ

ΤΟΥ ΠΑΛΑΙΧΩΡΙΟΥ

(Ὀρεινῆς)

£29.—0.—0.

Ἐκκλησία χωρίου	£ 2—0—0

Ἀνὰ £ 1 0 0

Παπᾶ Ἰωάννης Παπᾶ Μιχαὴλ, Παπᾶ Νικόλας Παπᾶ Κυριακοῦ, Ἀνώνυμος, Εὐστάθιος Γεωργίου, Ἰωάννης χ: Χριστοφῆ, Νεοφύτης Ἰωάννου.

Χριστοφῆς Ι. Μετόχης	£ 0 15 0
Χριστοφῆ χ: Σταυρινοῦ	» 0 12 0

Ἀνὰ £ 0-10-0.

Κωνσταντῖνος Χριστοφῆ ὁ διδάσκαλος, Ἰωάννης Νζουδάννη, Μιχαὴλ Καμένος, Κυριακὸς Χριστοφῆ, Εὐστάθιος Κωνσταντίνου, Θεόδωρος χ: Παπᾶ Γεωργίου, Κυριακὸς Ὀξίνος, Ἰωάννης Κ. Παΐσιου, Μιχαὴλ Κ. Παπαονί.

Μιχαὴλ Μακρῆς	£ 0 7 0

Ἀνὰ £ 0 6 0.

Θωμᾶς Ἰωάννου, Κωνσταντῖνος Παπᾶ Νικόλα, Θεοδόσιος Θεοδούλου, Κυριακὸς Δαμιανοῦ, Παναῆς χ: Παπᾶ Γεωργίου Κωνσταντῖνος Καρναβέλλης, Μιχαὴλ Ι. Καρσολῆ, Δαμιανὸς Νικόλα ([illegible])

Ἀνὰ £ 0 5 0

Παναῆς Σάββα, Νικόλας Πιτσιρῆ, Κυριακὸς Παναῆ, Μιχαὴλ Νικόλα, Παρασκευοῦ Ι. Παντελῆ, Σταυρινὸς Κυριακοῦ, Παναῆς Ι. χ: Μαυρινοῦ, Γιώργιος Μ. Καρσολῆ, Χριστοφῆ, Ι. Παντελῆ, Κωστῆ Μιχαήλ.

Ἀνὰ £ 0-4-0.

Παναῆς Κωνσταντῆ, Κυριακὸς Γεωργίου, Κοσμᾶς Νικόλα, Παναῆ χ: Μαυρινοῦ, Μιχαὴλ χ: Παπᾶ Γεωργίου, Σωκράτης Κυριακοῦ, Κυριακὸς Νζορζῆ, Μιχαὴλ Γ. Καρσολῆ, Ἰωάννης Παπᾶ Κυριακοῦ, Ἰωάννης Μ. Καρσολῆ, Νικόλας Μ. Καρσολῆ.

Ἀνὰ £ 0-3 0.

Κυριακὸς Νικόλα, Κυριακὸς Σάββα, Χριστοφῆς Κοζζουλῆς, Χριστοφῆ Γεωργίου, Γιώργιος Νικόλα, Ἰωάννης Θεοδούλου, Ἰωάννης Νικόλα, Σταυρινὸς Φλουρῆ, Κωστῆ Φλουρῆ, Νεόφυτος χ: Ηλιῆ

Ἀνὰ £0-2 0.

Χ: Παπᾶ Γιώργιος, Ἀθανάσης Γεωργίου, Παντελῆς Ἰωάννου, Χ: Παυλῆς, Κυριακὸς Φλουρῆ, Χριστοφῆς Κυριακοῦ, Κυριακὸς χ: Παπᾶ Γεωργίου, Κωστῆς Χριστουῆς, Σταυρινὸς χ: Σταυρινοῦ, Γεώργιος Βασίλη, Κυριακὸς Βρούζου, Νικόλας Κωνσταντίνου, Χ: Σάββας χ'' Γεωργίου, Μιχαὴλ Ν. Καρσολῆ, Κυριακὸς Πιτσιρῆ, Βασίλης Κυριακοῦ, Παναῆς Ι. Τσιρκῆζου, Μ. Κυριακῆ διδασκάλισσα, Ἰωάννης Τζιρκῆζη

Ἀνὰ £ 0 1 0.

Κωστῆς Χαννᾶ, Παναῆς Μ. χ'' Παπᾶ Γεωργίου, Κυριακὴ χ: Χριστοφῆ, Γεώργιος Κυριακοῦ, Δαμιανὸς Μιχαὴλ ἡλικίας 8 ἐτῶν, Μιχαὴλ Παναῆ.

Β' ΔΟΣΙΣ

Εἰς τὸ ἀνωτέρω ποσὸν προσθετέον £4.0.0. ὡς δευτέραν δόσιν.

ΕΡΑΝΟΙ

ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΓΑΛΑΤΑ

(Σολέας)

£20-12-0.

Ἀνὰ £1 0 0

Δημήτριος χ: Γαβριὴλ, Γιαννῆς χ'' Μηνᾶ, Εὐκλείδης Ι. Γαβριηλίδης, Δαμιανὸς Χριστοδούλου.

Νικόλαος χ: Μιχαὴλ	£0-15-0

Ἀνὰ £0 10 0

Χ: Ἰάκωβος Ἱεροδιάκονος, Παπᾶ Λοΐζος χ: Νικόλα, Σωτ. χ: Γαβριὴλ, Λοΐζος Ἰακώβου, Ἰωάν. Ζαχαρία, Νεοκλῆς Ἰακώβου, Πολύκαρπος Γεωργίου, Ἀλέξ. Χαραλάμπους.

Ἀνὰ £0 8 0

Μιχαὴλ Χριστοδούλου, Λουκᾶ Γαβριὴλ, Θεόκλητος χ: Π[illegible]

Γιαννῆς Χ'' χ: Λοΐζου	£0-6 0
Χ: Πρωτοπαπᾶ,	» 0 5 4

Ἀνὰ £0 5 0

Γαβριὴλ Ἰακώβου, Σωφρ. Λουκᾶ, Χ: Φιλ. Λοΐζου, Σώζιμος Ἰωάννου, καὶ Ἀθ. Νικολάου, Δημοσθ. Ἰωάννου, Χρ. χ: Ἰωάννου, Δημοσθ. Λοΐζου, Ἀλέξ. χ'' Παπᾶ Μιχαὴλ, Παναῆ Σωφρονίου, Γαβριὴλ Γεωργίου, Γιαννῆς Γεωργίου, Μιχαὴλ Λουκᾶ.

Ἀνὰ £0 4-0.

Παναῆς Ἰωάννου, Βασίλ. χ'' Γαβριήλ.

Ἀνὰ £0-3-0

Σάββας Σπύρου, Φιλ. Λουκᾶ, Γεωργῆς χ: Ἰωάννου, Χρ. Πέτρου, Νεοκλῆ, Νικόλα, Γιαννῆς Γαβριὴλ, Χαρ. Γεωργίου, Χρ. Ἀναστάσης, Μιλτ. Φλωρῆ.

Παπᾶ Φίλιππο, χ: Ἰακώβου	£0 2-2

Ἀνὰ £0-2 0

Χρ. Παπᾶ Φιλίππου, Γιαννῆς Παπαμιχαὴλ, Φιλ. Παπᾶ Φιλίππου, Δημητρ. Μιχαὴλ, Χαρ. Κομοδρόμου, Ἰωακ. Κούμας, Γιακουμῆς Χ'' Κομοδρόμου, Γιακουμῆς Λοΐζου, Σοφ. Παπᾶ Μιχαὴλ, Χ: Εὐφροσύνη Λουκᾶ, Κωστῆς Χαραλάμπους, Σάββας Χαραλάμπους, Προκ. Χαραλάμπους, Γ. χ: Μιχαὴλ, Γιανναχὸς Χριστοδούλου, Ἀθηνᾶ Παντοζῆ, Μελ. ἀ χ: Γαβριὴλ, Γ. Γαβριὴλ Παπᾶ Χριστοφῆ, Κυρ. Ἰωάννου, Παν. χ: Χριστοδούλου, Ἀννιοῦ Γαβριὴλ, Σωκρ. Ἰακώβου, Ν. Κούμας, Ἑλένη Σκουλλοῦ. Χαρ. Ἀχιλλέως, Χ: Νικολῆς χ: Σιμεοῦ, Γιακουμῆς Μυλωνᾶ, Χριστίνα Μάρκου, Δέσποινα Γεωργίου, Γιακουμῆς Παπαμιχαήλ, Β. Χριστοδούλου, Ἀνδρ. Κυριακοῦ, Μαρινκοῦ χ: Γαβριὴλ, Χ: Ἑλένη Μιχαὴλ, Γιακουμῆς Μιχαὴλ, Γιαννῆς Γιακουμῆ, Γιαννῆς Τέγα, Χρ. Χαραλάμπους, Χρ. Γεωργίου, Χ: Γαβριὴλ Γιαννῆ, Θ. μ. Παναῆ.

Χαραλ. Παπαμυλωνᾶ	£0-1-4 1)2

Ἀνὰ £0 1-0

Παναγιώτα χ: Ἰωάννου, Παπᾶ Σολ. χ: Σωτηροῦ, Γιαννῆς χ: Χριστοδούλου, Λοΐζος Στυλιανοῦ, Παρασκευοῦ Λοΐζου, Χ: Παπᾶ Ἰωάννης Λοΐζου, Χ: Ἑλενκοῦ χ: Χαραλάμπους, Χ: Γ. Μιχαὴλ, Ἄννα Ἰωάννου, Χ: Τταλλοῦ χ: Ἰωάννου, Μαρινκοῦ Γαβριὴλ, Χ: Ἀννιοῦ Κυρίλλου, Χλ. Γεωργίου, Γ. Γαβριὴλ, Μπαλιᾶς Παπαγαβριὴλ, [illegible] Χριστοδούλου, Μηνᾶς Ἰακώβου, Τταλλοῦ Παπᾶ Γιακουμῆ.

Ἀνὰ £0-0-7.

Κυριακὸς Χριστοδούλου, Παρασκευοῦ Γιαννῆ Χαραλάμπους.

Καλλισθένη χ: Γαβριὴλ	£0 0 6
Γαβρ. Πρωτοπαπᾶ	» 0 0-4
Μαρινκοῦ Λοΐζου	» 0 0-2

ΕΡΑΝΟΙ

ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΓΕΡΑΚΙΩΝ

(Μαραθάσης)

£6-0-0.

Χ'' Πρωτοπαπᾶς	£1-10-0
Χ'' Χαραλ. Ἀντώνη	»1—0—0
Χ'' Λοΐζος Χριστοδούλου	»1—0 0
Γεων. χ'' Πρωτοπαπᾶ	»0—12—0
Χ'' Νικολῆ, χ'' Μιχαὴλ	»0—10—0
Στυλ. Χαραλάμπους	»0—10—0
Στελ. Χριστοδούλου	»0—5—0
Δημοσθ. Χαραλάμπους	»0—5 0
Κυριακὸς Χριστοδούλου	»0 3-0
Χριστόδ. Μιχαὴλ	»0—3—0
Γρηγ. Χριστοδούλου	»0—2—0

Παρατήρησις: Μετὰ λύπης παρατηροῦμεν ὅτι ἡ κοινότης αὕτη ὑστερεῖ μεγάλως, ποῦ λαμβάνουσι αὐτὴ Ἑλληνικὸν πληθυσμὸν 311 ψυχῶν καὶ οἰκονομικῶς εὐποροῦσα ὅσον ὀλίγαι ἄλλαι κοινότητες ἐν Κύπρῳ.

ΔΙΑ ΤΗΝ "ΦΩΝΗΝ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ,,

Ἡ σύνταξις τῆς «Φωνῆς τῆς Κύπρου» μετὰ πολλῆς ὑπερευαισθησίας ἀποκρούει δικαίαν καὶ ἀναγκαίαν παρατήρησιν ἡμῶν κατὰ ἀκαίρων καὶ ἐπιζημίων ἐπιδοκιμασιῶν καὶ ἐγκωμίων της εἰς διορισμὸν Ἄγγλου ὑπαλλήλου ἐν τῇ Ἀρχιγραμματείᾳ, ἐπὶ παραγκωνισμῷ ὑπαλλήλων ἰθαγενῶν κεκτημένων ὅλην τὴν ἱκανότητα ὅπως κατέχωσι τοιαύτας θέσεις. Ἀποδεχομένη τὸ αὐθαίρετον καθεστὼς πρεσβεύει ὅτι μετὰ μοιρολατρικῆς ἀπαθείας ὀφείλομεν νὰ ἀνεχώμεθα τοῦτο, καὶ εἰς ταῦτα μὴ ἀρκουμένη αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην καὶ νὰ ἐπικροτῇ τοιούτους διορισμούς. Ἐὰν ἡ ἐφημερὶς αὕτη δὲν ἦτο Ἑλληνόφωνος καὶ τὰ δημοσιεύματά της δὲν ἐθεωροῦντο παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων ὡς προερχόμενα ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοῦ, οὐδεμίαν θὰ ἀπεδίδομεν εἰς αὐτὰ προσοχήν. Διὰ τοῦτο ἐθεωρήσαμεν καθῆκον ἐπιτακτικὸν νὰ διαμαρτυρηθῶμεν ἵνα μὴ πιστευθῇ παρ' ἐκείνων ὅτι ὁ συστηματικὸς παραγκωνισμὸς τῶν ἰθαγενῶν ἐπ' ὠφελείᾳ ξένων θεσιθήρων τυγχάνει οἱασδήποτε ἐπιδοκιμασίας παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κοινότητι.

Ἡ παρατήρησίς μας ἀνεφέρετο, εἰς τὴν ὡρισμένην αὐτὴν περίπτωσιν σαφῶς καὶ κατηγορικῶς· ἐντούτοις ἡ σύνταξις τῆς «Φωνῆς τῆς Κύπρου» μετ' αὐταρεσκείας παιδαριώδους ἠθέλησε νὰ ἐξάρῃ τὴν ὅλην πορείαν καὶ πολιτείαν της ἐνῷ συμφέρει εἰς αὐτὴν νὰ μὴ προκαλῇ ἐπὶ ταύτῃ τὴν προσοχὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοῦ, ἡμεῖς δὲ περιττὸν ἐνομίσαμεν τὸν γενικὸν ἔλεγχον, διότι τυγχάνει αὕτη γνωστὴ καὶ χαρακτηρίζεται κατὰ τὴν πραγματικὴν σημασίαν αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Κοινοῦ.

Ἡ σύνταξις τῆς «Φωνῆς τῆς Κύπρου», ἐπὶ μακρὸν ἤδη συγχρωτιζομένη μετὰ τῶν κυβερνητικῶν κύκλων ἐξῳκειώθη φαίνεται πρὸς τὴν χλεύην καὶ τὴν συκοφαντίαν αὐτῶν κατὰ πάσης ἐκδηλώσεως καὶ ἐνεργείας πατριωτικῆς τῶν ὑπηκόων καὶ ἀναμασσεῖ καὶ αὐτὴ τὰς περὶ δημοκοπίας καὶ πατριδοκαπηλείας ἀορίστους συκοφαντίας.

Ἐὰν ἡ σύνταξις τῆς «Φωνῆς» προτίθεται διὰ τούτων νὰ προκαλέσῃ ἔλεγχον γενικώτερον δὲν θὰ διστάσωμεν ν' ἀναλάβωμεν αὐτὸν μετὰ τῆς πεποιθήσεως ὅτι θὰ ἐνισχυθῇ ἡ κοινὴ γνώμη παρὰ τῷ Ἑλληνικῷ Κοινῷ τῆς νήσου περὶ τοῦ ἧς οὗ χαρακτηρισμοῦ τῆς ὅλης πορείας τῆς «Φωνῆς τῆς Κύπρου» καὶ τῆς συντάξεως αὐτῆς.

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Ἀπεφασίσθη ἵνα ἡ κηδεία τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Α' τελεσθῇ τὴν προσεχῆ Τετάρτην 20 Μαρτίου. Διὰ ταῦτα ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν ἀπέλυσεν ἀπὸ τῆς χθὲς τὴν ἑπομένην ἐγκύκλιον.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Εὐλαβέστατοι Ἱερεῖς, ἀξιότιμοι ἐπίτροποι τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ λοιποὶ πάντες εὐσεβεῖς Χριστιανοί, πατρικῶς εὐχόμενοι εὐλογοῦμεν πάντας ὑμᾶς.

Καθιστῶμεν γνωστὸν εἰς πάντας ὑμᾶς ὅτι τὴν προσεχῆ Τετάρτην, 20 ἐνεστῶτος Μαρτίου, θὰ γίνῃ ἡ κηδεία τῆς Α. ἀοιδίμου Μεγαλειότητος, τοῦ Βασιλέως ἡμῶν Γεωργίου, καὶ ἐντελλόμεθα πᾶσιν ὑμῖν, ὅτι εἶναι πρέπον νὰ γίνωσιν εἰς τὰς Ἱερὰς Ἐκκλησίας μνημόσυνα.

Καὶ τοσαῦτα μὲν ἡμεῖς πρὸς γνῶσιν καὶ ὁδηγίαν πάντων, ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον αὐτοῦ ἔλεος εἴη μετὰ πάντων Ὑμῶν.

Ἐν Ἀρχιεπισκοπῇ τῇ 15 Μαρτίου 1913.

Ἐν Χριστῷ εὐχέτης πάντων ὑμῶν

† Ο ΚΥΠΡΟΥ ΚΥΡΙΛΛΟΣ

Η ΚΥΠΡΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΝΕΚΡΟΝ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α'

Ἐπειδὴ ἀπεφασίσθη ἐν Ἀθήναις ὅπως κατατεθῶσι στέφανοι ἐπὶ τῆς σοροῦ τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως ὑφ' ὅλου τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὁ ἐν Ἀθήναις παρεπιδημῶν Π. Μητροπ. Κιτίου κ. Μελέτιος Μεταξάκης ἐζήτησε καὶ ἔλαβε τηλεγραφικῶς τῇ π. Τρίτῃ παρὰ τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τὴν πληρεξουσιότητα ἵνα καταθέσῃ στέφανον ἐξ ὀνόματος τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ.

*

Η ΕΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Σπουδαία ἀποδίδοται καὶ παρὰ τοῦ ἄλλου ἑλληνικοῦ τύπου σημασία εἰς τὴν ἀναγγελίαν τῆς Ἰταλικῆς «Τριμπούνας» ἡμιεπισήμου ὀργάνου τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως, καθ' ἣν ἡ Ἀγγλία ἀπεφάσισεν ὁριστικῶς νὰ παραχωρήσῃ τὴν Κύπρον εἰς τὴν Ἑλλάδα ἵνα καὶ ἡ Ἰταλία ἐκκενώσῃ ἀπροφασίστως τὴν νῆσον Ρόδον.

ΕΝΤΟΝΟΣ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

Τὸ Πανελλήνιον θὰ διαμαρτυρηθῇ ἐντονώτατα κατὰ τῶν ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Ἑλλήνων δηλώσεων τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Βενιζέλου περὶ παραιτήσεως τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῶν παραδιδομένων ὑπερτριακοσακισχιλίων Ἑλλήνων εἰς βορὰν τῶν Βουλγάρων.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

ΑΡΜΟΣΤΕΙΑΣ

Διὰ προκηρύξεως ἀπὸ 12)25 Μαρτίου γίνεται γνωστὸν ὅτι ἐπὶ τῇ τριμήνῳ ἀδείᾳ ἀπουσίας ἐκ τῆς Νήσου τοῦ Μ. Ἁρμοστοῦ Ταγματάρχου Σὶρ Γκοὺλδ Ἄδαμς, τὴν Ἁρμοστείαν ἀνέλαβεν ὁ Ἀρχιγραμματεὺς κ. Κάρολος Οὐΐλλιαμ Τζάϊμς Ὄρρ.

Τὸν Ἀρχιγραμματέα ἀναπληροῖ ὁ Διοικητὴς Λεμεσοῦ Ταγματάρχης κ. Οὐΐλφριδ Νὰς Πάλτων, καὶ τὰ καθήκοντα Διοικητοῦ ἀνετέθησαν εἰς τὸν Ἀστυνόμον Λεμεσοῦ Λοχαγὸν κ. Ἀλβ. Ἐρν. Κάλλαγερ.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Ἡ Κοινότης Κοράκου τῆς Σολέας παρέδωκε τῇ Α. Μ. τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ £ 11.13,0 ὡς εἰσφορὰν αὐτῆς ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τῆς Πατρίδος.

ΟΙ ΚΥΠΡΙΟΙ ΠΟΛΕΜΙΣΤΑΙ

Ἐξ ἐπιστολῶν ἐξ Ἰωαννίνων εὐχαρίστως πληροφορούμεθα ὅτι Κύπριοι πολεμισταὶ εἰς τὰς προφυλακὰς αὐτὰς πρὸ τοῦ Μπιζανίου φρουροῦντες, οἷον κ. κ. Χρ. Καλαβρὸς καὶ Μαυραντώνης ἰατροί, Ζ. Μιτσιγγίδης ἐκ Λευκωσίας καὶ Θεόδ. Σαββίδης ἐκ Λευκονοίκου διδάσκαλοι ἤδη φοιτηταὶ καὶ Χρ. Κεφάλας ἐπέζησαν ἄτρωτοι εἰς τὴν φονικὴν ἔφοδον.

Ἀπευθύνομεν πρὸς τοὺς γενναίους προμάχους τῆς πατρίδος μετὰ τῶν γονέων, συγγενῶν καὶ φίλων καὶ συμπατριωτῶν θερμότατον χαιρετισμόν.

Η ΚΑΤΑΔΙΩΞΙΣ

ΤΗΣ ΑΚΡΙΔΟΣ

Ἡ θαλπωρὴ τῶν πρώτων ἐαρινῶν ἡμερῶν ὑπομιμνήσκει ἡμᾶς ἕνα ἐχθρὸν ἐνεδρεύοντα κατὰ τῆς γεωργίας, τὴν ἀκρίδα, ἧς ἡ ἔγκαιρος καὶ ἀποτελεσματικὴ καταδίωξις παρημελήθη ἄλλοτε ὑπὸ τοῦ νῦν Ἀρχιλογιστοῦ κ. Πάουριγκ καὶ ἐπῆλθον μεγάλαι ζημίαι εἰς τοὺς γεωργούς.

Φημολογεῖται ὅτι ἐφέτος ἐκομίσθη ἀντλία πρὸς καταδίωξιν τῆς ἀκρίδος δι' ἐντομοκτόνου ὑγροῦ, οὗτινος ἡ χρῆσις πειραματικῶς ἐγένετο πέρυσιν εἰς τὸ δάσος Βάλλιας τῆς Καρπασίας καὶ ὡς ἰσχυρίζονται οἱ ἐνδιαφερόμενοι, ἐπέτυχε πολύ.

Φρονίμως καὶ προνοητικῶς θὰ ἔπραττον οἱ ὑπεύθυνοι ἁρμόδιοι ἐὰν τὸν μὲν πειραματισμὸν τῆς Βάλλιας ἐφήρμοζον ἐφέτος εἰς εὐρυτέραν κλίμακα, νὰ συνεχίσωσι δὲ τὸν παλαιὸν τρόπον τῆς καταδιώξεως τῆς ἀκρίδος ἵνα μὴ, ἐν ἀποτυχίᾳ τοῦ νέου τρόπου, παρασχεθῇ καιρὸς πρὸς ἐπικίνδυνον πολλαπλασιασμὸν τῆς ἀκρίδος καὶ ἐπακολουθήσωσιν ἀνυπολόγιστοι ζημίαι εἰς τὴν γεωργίαν.

Πρὸ παντὸς ἐπιβάλλεται ἔγκαιρος καταδίωξις τῆς ἀκρίδος, ἄνευ ἄλλων ὑπολογισμῶν καὶ δισταγμῶν.

Η ΕΠΑΝΕΚΤΙΜΗΣΙΣ

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Αἱ συνέπειαι τῆς ἐπανεκτιμήσεως γίνονται πολὺ δυσαρέστως αἰσθηταὶ εἰς τοὺς ἡμετέρους συμπολίτας τώρα ὅτε ἐπὶ τῇ βάσει ταύτης ἤρξατο ἡ εἴσπραξις τοῦ κτηματικοῦ φόρου, εἰς ὃν προστίθεται καὶ ὁ ἀκριδικὸς, καὶ οὕτω πολλάκις τριπλασιάζεται καὶ τετραπλασιάζεται οὗτος.

Τὸ πρᾶγμα θὰ ἦτο ἀνεκτὸν, ὡς προσωρινὸν ὅλως, ἂν κατὰ τὸν σχετικὸν νόμον ἡ ἐπανεκτίμησις ἐπεδιώκετο καὶ ἐπερατοῦτο ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Ἐπαρχίᾳ, ὅτε θὰ ἐγίνετο ἀναδιανομὴ καὶ ὁ κτηματικὸς φόρος θὰ κατήρχετο πολὺ κάτω τοῦ σημερινοῦ.

Ἀτυχῶς ὅμως οἱ ἁρμόδιοι ἀντὶ νὰ ἐπανεκτιμῶσιν ἑκάστην ἐπαρχίαν διαδοχικῶς, ἐπεχείρησαν τὴν ἐπανεκτίμησιν ταυτοχρόνως εἰς πολλὰς ἐπαρχίας καὶ οὕτω θὰ παραταθῇ ἐπὶ μακρότατον χρόνον ἡ εἴσπραξις τοῦ ἐπανεκτιμημένου φόρου.

Οἱ κ. κ. ἀντιπρόσωποι τοῦ τόπου ἔχουσιν ἤδη τὴν εὐκαιρίαν ὅπως ποιήσωνται παραστάσεις πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ὅπως ἀρθῇ τὸ κατὰ τῶν πολιτῶν ἀδίκημα.

Η ΑΤΑΞΙΑ
ΤΗΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜ. ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Γενικὴ ἐπικρατεῖ ἀνὰ τὴν Νῆσον κατακραυγὴ κατὰ τῆς ἐσωτερικῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας, ἥτις πάντοτε μὲν ἐσχάτως ὅμως περιῆλθον εἰς ἀληθῆ παράλυσιν.

Εἰς κεντρικὰ γραφεῖα, ὅπου πρέπει τὸ προσωπικὸν νὰ εἶνε μόνιμον καὶ κεκτημένον ἰδιοφυΐαν τινά, τὸ προσωπικὸν τοῦτο μεταβάλλεται συχνότατα εἴτε διὰ παραιτήσεων, ἢ μεταθέσεων ἢ καὶ διὰ παύσεων καὶ τοῦτο διότι ἡ μισθοδοσία τῶν ταχυδρομ. ὑπαλλήλων εἶνε ἀληθῶς εὐτελεστάτη.

Ἐὰν ἡ Ἀρχιγραμματεία ἀνεψηλάφη τὰ πρακτικὰ τῆς διαδικασίας τῆς ὑποθέσεως τῶν ἄλλοτε ταχυδρομικῶν καταχρήσεων θὰ κατεμάνθανε ἡ Γεν. Διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων πόσον ὑστερεῖ τῆς ἀποστολῆς αὐτῆς ἡ πρόσληψις δὲ βοηθοῦ παρ' αὐτῇ ἐπὶ ὑπερόγκῳ μισθῷ, τοῦ γνωστοῦ ἐξ ἐπεισοδίων κατστάντος κ. Κάννιγκαμ παρέλυσε κυριολεκτικῶς τὸ γραφεῖον τῆς Γεν. Διευθύνσεως. Ἀρκεῖ νὰ μάθῃ τὸ Κοινὸν ὅτι Διευθυντὴς καὶ βοηθὸς τόσον ὀξέως διΐστανται, ὥστε οὐδὲ χαιρετισμὸν ἀνταλλάσσουσι καὶ ἀσχολοῦνται ὁ μὲν εἰς τὴν ἀναρρόφησιν ναργιλέ, ὁ δὲ εἰς τὴν ἀνάγνωσιν ἐφημερίδων καὶ τὴν σύνταξιν ἀνταποκρίσεων διὰ τὸ «*Near East*» ὁσάκις δὲν ἐπιτίθεται κατὰ ἁμαξηλατῶν εἰς τὴν ταχυδρομ. ὑπηρεσίαν μας ἐφαρμόζεται τὸ λαϊκὸν λόγιον «Τὸ ψάρι ἀπὸ τὴν κεφαλὴν βρομεῖ».

Ἐντούτοις ὁ κ. Χόαρ ἔλαβε ἐπανειλημμένας αὐξήσεις μισθοδοσίας καὶ νέαν τοιαύτην, καὶ ἡ ταχυδρομικὴ παράλυσις χωρεῖ κατὰ λόγον εὐθὺ πρὸς τὰς αὐξήσεις ταύτας.

Ὁ ἐμπορ. κόσμος παραπονεῖται καὶ διαμαρτύρεται διὰ τὴν ἀφόρητον ταχυδρομικὴν ἀταξίαν, ἀλλ' αἱ διαμαρτυρίαι καὶ τὰ παράπονα ἐξατμίζονται εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ εἰς τὰ καφενεῖα. Εἶνε καιρὸς ἤδη νὰ ἐκθέσῃ πᾶς παραπονούμενος τὰ γεγονότα ἐμπεριστατωμένα ἐγγράφως πρὸς τοὺς κ. κ. ἀντιπροσώπους ἵνα θέσωσι ταῦτα ἐπισήμως ἐνώπιον τῆς Κυβερνήσεως ἐν τῷ νομοθετικῷ, ἄλλως πρέπει νὰ ἀναμένωμεν τὴν πολυπόθητον καὶ ἐπικειμένην ὡς ἐλπίζομεν καὶ εὐχόμεθα μεταπολίτευσιν.

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ
ΤΟΥ Δρος ΣΙΡ Ρ. ΡΩΣ

Ὁ Δόκτωρ Σὶρ Ρ. Ρῶς ὅστις κατῆλθεν εἰς Κύπρον πρὸς μελέτην τῆς ἑλονοσίας τυγχάνει διακεκριμένος ἐπιστήμων λαβὼν τὸ 1902 τὸ βραβεῖον Νόβελ, ἐξακολουθεῖ δὲ δραστηριώτατα ἐργαζόμενος πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς του.

Ἐστάλησαν ἔντυπα πρὸς τοὺς ἐπαρχιακοὺς καὶ τοὺς ἀγροτικοὺς ἰατροὺς ἀνὰ τὴν νῆσον, ὅπως συμπληρώσωσιν ἐν αὐτοῖς τὰς ζητουμένας πληροφορίας περὶ τῆς ἑλονοσίας εἰς τὰς δικαιοδοσίας αὐτῶν, καὶ γίνεται ἐν γένει σοβαρὰ ἐργασία πρὸς ἐξάλειψιν τῆς μάστιγος ταύτης τῶν μεσημβρινῶν χωρῶν.

ΑΝΑΓΚΗ
ΜΟΝΟΠΩΛΙΟΥ ΤΗΣ ΚΙΝΝΙΝΗΣ

Ἡ κιννίνη εἶνε τὸ ἀποτελεσματικώτατον φάρμακον κατὰ τῆς ἑλονοσίας καὶ ὁ περιορισμὸς αὐτῆς ἐν μεγάλῳ βαθμῷ ὀφείλεται εἰς τὴν εὐρεῖαν χρῆσιν τῆς κιννίνης.

Ἐπειδὴ ὅμως ἡ κιννίνη πωλεῖται ὡς ἐμπόρευμα κοινῆς χρήσεως καὶ ὑπόκειται εἰς συναγωνισμόν, νοθεύεται καὶ ἀποβαίνει ἄχρηστος εἰς μεγάλην τάξιν ἀσθενῶν.

Ἀνάγκη διὰ τοῦτο τὴν κιννίνην νὰ προμηθεύεται τὸ ὑγειονικὸν τμῆμα τῆς Νήσου, ἀποκλειομένης τῆς εἰσαγωγῆς δι' ἄλλης ὁδοῦ, καὶ παρ' αὐτοῦ νὰ προμηθεύωνται ταύτην οἱ φαρμακοποιοὶ καὶ οἱ ἄλλοι ἐμπορευόμενοι αὐτήν.

ΚΟΙΝΗ ΕΠΙΘΥΜΙΑ

Διὰ τὴν χηρεύουσαν θέσιν τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν Τηλεγράφων τῆς Ἀνατολικῆς Ἑταιρείας ἐν Κύπρῳ κοινὴ ἐκδηλοῦται ἐπιθυμία πασῶν τῶν τάξεων τῆς τε γείτονος Λάρνακος, ὅπου ἡ ἕδρα τῆς διευθύνσεως, καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσιν ὑπὲρ τοῦ κ. Κ. Γκουαρνέρα εὐδοκιμώτατα ὑπηρετοῦντος ἐκεῖ ἀπὸ χρόνου μακροῦ καὶ ἀπολαύοντος τῆς γενικῆς ἐκτιμήσεως.

Ἡ ἑταιρεία κάλλιον παντὸς ἄλλου γινώσκουσα τὴν ὑπηρεσιακὴν ἱκανότητα τοῦ ὑπαλλήλου αὐτῆς θὰ ἱκανοποιήσῃ καὶ τὴν κοινὴν γνώμην προάγουσα τοῦτον εἰς τὴν χηρεύουσαν Διεύθυνσιν.

ΚΟΥΤΟΠΟΝΗΡΟΣ ΜΟΥΧΤΑΡΗΣ

Ὁ κ. Διοικητὴς Πάφου περιοδεύων ἀνὰ τὴν Ἐπαρχίαν ἐπεσκέφθη καὶ τὸ Νέον χωρίον παρὰ τὴν Πόλιν Χρυσοχοῦ καὶ ἐφιλοξενήθη παρὰ τῷ Μουχτάρῃ ἐκ τῶν πρώτων τοῦ χωρίου. Κατὰ τὴν ὥραν τῶν ὀρεκτικῶν ὁ κ. Διοικητὴς ἠρώτησε τὸν Μουχτάρην ἂν ἔμαθε καὶ αὐτὸς ὅτι **θὰ ἔλθῃ ἡ Ἑλλὰς καὶ ἂν θὰ εἶνε εὐχαριστημένος.** Ὁ Μουχτάρης δὲ ἀπήντησεν: **«Οἵ, ἀφέντη Διοικητή, ἐμεῖς εἴμασθον εὐχαριστημένοι πολλὰ μαζύ σας καὶ ἐν θέλομεν νὰ φύετε»** Ὁ κ. Διοικητὴς καγχάζων ἐκτύπα εἰς τὸν ὦμον τὸν Μουχτάρην ἐπιφωνῶν! «Μπράβο! Μπράβο!»

Τὸ ἐπεισόδιον διηγεῖτο ἀφελῶς ὕστερον εἰς Πόλιν Χρυσοχοῦ αὐτὸς ὁ Μουχτάρης ὅτι «γέλασε τοῦ Διοικητή» καὶ εἰς τὰς δικαίας παρατηρήσεις ἀφελῶς ἀπήντα: **«Τὴν οὐλεζὰ μας νὰ κάνουμε· γιατὶ νὰ κακοφανεστῇ τοῦ Διοικητῇ ἐμεῖς οὖλοι ξέρομε εἶντα θέλομεν.»**

Ἐκ τούτων ὁ ἀφελὴς χωρικὸς φαίνεται ὅτι συνεχίζει τὴν παλαιὰν ραγιαδικὴν κουτοπονηρίαν δι' ἧς ἐμαλάσσοντο οἱ ἀπηνεῖς τύραννοι, μὴ κατανοήσας τὴν σημερινὴν κατάστασιν.

Ἡ κοινότης Νέου Χωρίου, φιλόπατρις καὶ εὐσεβής, πρό τινων μηνῶν, κατὰ τὰ ἐγκαίνια τοῦ νεοδμήτου ναοῦ της εἰσέφερε καὶ γενναίους ἐράνους ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τῆς Ἑλλην. πατρίδος, ὥστε νὰ μὴ ἐπιτρέπηται εἰς τὸν κ. Διοικητὴν νὰ πιστεύσῃ ὅτι ὁ κουτοπόνηρος Μουχτάρης διερμηνεύει καὶ κατ' ἐλάχιστον τὰ ἀληθῆ αἰσθήματα τῆς Κοινότητος ὀφείλει ὅμως τὸ Νέον χωρίον νὰ ἀποκηρύξῃ τὸν Μουχτάρην τοῦτον διδάσκουσα αὐτὸν ὅτι ὀφείλει μετὰ παρρησίας παντοῦ καὶ πάντοτε νὰ διαλαλῇ τὸν φλογερὸν ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως πόθον του.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ. Αὔριον ἑορτὴν τῆς Σταυροπροσκυνήσεως θὰ ἱερουργήσῃ ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Ἁγ. Λουκᾶ ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος.

◆

ΑΦΙΚΟΝΤΟ ἐξ Ἀθηνῶν ἐπ' ἀδείᾳ οἱ ἐν τῷ Ἑλληνικῷ στρατῷ ὑπηρετοῦντες ὡς ὁπλῖται οἱ βουλευταὶ κ. κ. **Εὐάγγ. Χατζηϊωάννου** καὶ **Ν. Κλ. Λανίτης,** καὶ ὁ ἐν τῷ Ὑγειονομικῷ Σώματι αὐτοῦ Ἰατρὸς κ. Μιλτ. Κουρέας.

◆

Η ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ τοῦ Ι. Ναοῦ τῆς Ἁγ. Παρασκευῆς ἐπὶ τοῦ φερωνύμου λόφου ἐκτὸς τῆς πόλεως ἀνεδιωρίσθη παρὰ τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου προστεθέντος καὶ τοῦ κ. Χ" Σταυρῆ Γεωργίου.

Ὁ εἰσπράκτωρ τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης **Χ'' Κυπρῆς Κωνσταντινίδης** ἐπανέλαβε τῷ π. Σαββάτῳ τὴν περιφορὰν τοῦ κυτίου καὶ αἱ εἰσφοραὶ ἀνῆλθον εἰς γρ. 178 1)4.

◆

ΑΠΕΒΙΩΣΕΝ ἐνάρετος πολίτης καὶ φιλόστοργος οἰκογενειάρχης ὁ

ΚΩΣΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

ἐκθρέψας καὶ ἐκπαιδεύσας τὰ τέκνα του χριστιανικῶς καὶ ἀποκαταστήσας αὐτοὺς ἐντίμους παρὰ τῇ καθ' ἡμᾶς κοινωνίᾳ.

Τοῖς πενθοῦσι καὶ οἰκείοις εὐχόμεθα τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν τῷ μεταστάντι δὲ τὴν αἰωνίαν μακαριότητα.

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

Αὔριον Κυριακὴν κηρύξουσι τὸν θεῖον λόγον οἱ καθηγηταὶ κ. κ. Σ. Σπυριδάκης ἐν τῷ ναῷ τῆς Φανερωμένης, Ι. Παπαπορφυρίου ἐν τῷ τῆς Χρυσαλινιωτίσσης, Κ. Κωνσταντινίδης ἐν τῷ τοῦ Ἁγ. Σάββα.

16 Μαρτίου 1913.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

ΔΗΜΟΣΙΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ
"ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ,,

Αὔριον περὶ ὥραν 3 μ. μ. ὁ κ. **Ν. Καταλάνος** θὰ ὁμιλήσῃ ἐν τῷ Ἀναγνωστηρίῳ τούτῳ

ΠΕΡΙ ΚΥΠΡΟΥ
ΚΑΙ
ΤΗΣ ΕΓΓΥΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Ἡ εἴσοδος ἐλευθέρα.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 16 Μαρτ. 1913.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου).

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΑΣ

Αἱ τηλεγραφ. περιλήψεις τῆς π. ἑβδομάδος πιστῶς μετέδωκαν τὰ κατὰ τὴν στυγερὰν δολοφονίαν τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως ἡμῶν Γεωργίου Α' καὶ αἱ δημοσιεύσεις περὶ αὐτῆς τῶν ἀττικῶν φύλλων διὰ τοῦ προχθεσινοῦ ταχυδρομείου κομισθεισῶν οὐδὲν προσθέτουσιν οὐσιῶδες:

Ὁ Βασιλεὺς ὀλίγα λεπτὰ πρὸ τῆς ἀποπείρας ἔλεγεν εἰς τὸν ὑπασπιστὴν του κ. Φραγκούδην, δεικνύων τὸ ὁρμοῦν εἰς τὸν λιμένα γερμανικὸν πολεμικόν.

— Αὔριον θὰ ἐπισκεφθῶ τὸ γερμανικὸν θωρηκτόν, τὸ ὁποῖον θὰ ρίψῃ 101 κανονιοβολισμούς. Εἶνε τὸ πρῶτον πλοῖον ποῦ ἐπισκέπτομαι ἐδῶ. Πρώτη ἡ Γερμανία θὰ μὲ χαιρετίσῃ ὡς Βασιλέα τῆς ἑλληνικῆς Θεσσαλονίκης.

Μεθ' ὃ στρέφων τὴν συζήτησιν περὶ τοῦ Δανοῦ συγγραφέως, ὅστις συγγράφει ἤδη τὴν βιογραφίαν του, εἶπε:

— Τί ὡραῖον κεφάλαιον ποῦ θὰ προσθέσῃ διὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἐκστρατείαν τῆς Μακεδονίας καὶ τὴν ἐδῶ παρουσίαν μου».

Τὰ σπλάγχνα τοῦ Βασιλέως

Οἱ νεκροτομήσαντες τὸν Βασιλέα ἰατροὶ ἔμειναν κατάπληκτοι ἐκ τῆς ἀνθηροτάτης ἀκμαιότητος τῶν σπλάγχνων αὐτοῦ ἄγοντος ἤδη τὸ 68 ἔτος τῆς ἡλικίας.

Τὰ σπλάγχνα ταῦτα ἦσαν ἀληθῶς ὡσεὶ σπλάγχνα ρωμαλέου ἀνδρός.

Ὑπὸ τῶν ἰατρῶν τούτων παρετηρήθη ἐπίσης τελεία ἔλλειψις παντὸς ἴχνους ἀρτηριοσκληρώσεως.

Τὰ αἱματοφόρα ἀγγεῖα ἦσαν τελείως ἀπεξηραμένα, ὅλου τοῦ αἵματος ἐκχυθέντος εἰς τὴν κοιλότητα τοῦ θώρακος.

Τὰ περίαπτα τοῦ Ἄνακτος

Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἔφερεν εἰς τὸν δεξιὸν βραχίονα χρυσοῦν βραχιόλιον, εἰς δὲ τὸν λαιμὸν περίαπτον μετὰ χρυσῆς ἁλύσεως ἥτις κατέληγεν εἰς χρυσοῦν σταυρὸν καὶ εἰς ἀδαμαντοκόλλητον μετάλλιον.

Τὰ θρησκευτικὰ δόγματα

Θεσσαλονίκη, 20.—Ὀλίγον μετὰ τὴν ἄφιξιν τῆς Βασιλομήτορος καὶ ἐνῷ ἀκόμη τὰς προσευχάς της διέκοπτον ἀκράτητοι οἱ λυγμοί, κατέφθασεν ὁ Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γεννάδιος καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸν νεκρικὸν θάλαμον, ἀπηύθυνε λόγους παρηγορίας εἰς τὴν Βασίλισσαν Ὄλγαν, εὐχηθεὶς θερμῶς τὴν ἐξ ὕψους παραμυθίαν. Κατόπιν ὁ Σεβασμιώτατος ἔψαλε μόνον τρισάγιον προνοήσας, λόγῳ τοῦ διαμαρτυρομένου δόγματος τοῦ νεκροῦ Βασιλέως, νὰ παραλείψῃ τὸ ἱεροτυπικὸν τῶν νεκρωσίμων εὐχῶν τὸ ἀποκλειστικῶς διακριτικὸν τῆς Ὀρθοδοξίας. Μετὰ τὸ τρισάγιον ἡ Βασίλισσα Ὄλγα ἀπεσύρθη εἰς ἰδιαίτερον διαμέρισμα.

Βραδύτερον ὁ ἰδιαίτερος ἱερεὺς τοῦ Βασιλέως ὅστις ἀφίκετο σήμερον, κλεισθεὶς μόνος μετὰ τοῦ Βασιλέως εἰς τὸν νεκρικὸν θάλαμον ἀνέγνωσε τὴν νεκρώσιμον εὐχὴν τοῦ διαμαρτυρομένου δόγματος.

Ἡ κηδεία εἰς τὴν Μητρόπολιν

Θεωρεῖται βέβαιον ὅτι ὁ νεκρὸς τοῦ Βασιλέως θὰ ἐκτεθῇ εἰς κοινὸν προσκύνημα εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναόν.

Κατὰ τὴν κηδείαν θὰ χοροστατήσῃ ὁ Μητροπολίτης Ἀθηνῶν καὶ εἷς ἱερεὺς διαμαρτυρόμενος, συμφώνως πρὸς τὸν σχετικὸν κανονισμὸν τοῦ Πατριαρχείου καὶ τοῦτο διότι ὁ ἀείμνηστος Βασιλεὺς Γεώργιος ἀνῆκεν εἰς τὴν θρησκείαν τῶν διαμαρτυρομένων.

Τὰς τιμὰς εἰς τὸν νεκρὸν Βασιλέα θ' ἀποδώσουν, ἐκτὸς τοῦ ὑπάρχοντος ἐν Ἀθήναις στρατοῦ καὶ μία πλήρης Μεραρχία, ἡ 11η, ἥτις ἐν τῷ μεταξὺ θὰ εὑρίσκεται εἰς Ἀθήνας.

Τὸ πένθος

Τὸ ἐπίσημον πένθος ὡρίσθη ἐν ἔτος διὰ τὴν Αὐλὴν καὶ 6 μῆνας διὰ τὸ Κράτος.

Ὁλόκληρος ἡ πρωτεύουσα ἔλαβε πένθιμον ὄψιν. Οἱ φανοὶ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν εἶνε ἀναμμένοι περιβεβλημένοι διὰ μέλανος κρεπίου. Οἱ κώδωνες τῶν Ἐκκλησιῶν ἠχοῦσι θλιβερῶς. Ἀνὰ πᾶσαν ὥραν πίπτει ἀνὰ εἷς κανονιοβολισμὸς ἀπὸ τοῦ λόφου τῶν Νυμφῶν. Οἱ ἄνδρες τοῦ στρατοῦ φέρουσι τὰ ὅπλα ἐστραμμένα κατὰ γῆς. Ἐπ' ὅλων τῶν ἐξωστῶν καὶ τῶν δημοσίων κτιρίων κυματίζουσι μεσίστιοι αἱ σημαῖαι. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ ἐν Πειραιεῖ ἔνθα αἱ κεραῖαι τῶν πλοίων καὶ αἱ σημαῖαι εἶνε μεσίστιοι.

Ὁ δολοφόνος.

Εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν τῶν ἐν Ἀθήναις Πλημμελειοδικῶν ἐλήφθη ἐκτενὲς τηλεγράφημα περιέχον πλείστας λεπτομερείας τῆς γενομένης ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀνακρίσεως τοῦ κακούργου. Κατὰ τὰς πληροφορίας ταύτας καὶ ἄλλας ληφθείσας ἐξ Ἀθηναίων ὁ Α. Σχινᾶς κατάγεται ἀπὸ ἐντιμοτάτην οἰκογένειαν ἐξ Ἀσβεστοχωρίου ἔξωθι τῆς Θεσσαλονίκης. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην τὴν πόλιν ἔχουν ἐγκατασταθῆ αἱ ἀδελφαί του ὀνομαζόμεναι Πουλχερία καὶ Ἑλένη, αἵτινες εἶνε ὕπανδροι, καὶ μία ἐξαδέλφη των δεσποινὶς Ἀγλαΐα Σχινᾶ ἀπὸ αὐτὴν διευθύνεται τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ Μαράσλειον Παρθεναγωγεῖον. Ἐξ ὅλων τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας, τῆς λίαν εὐϋπολήπτου, μόνον ὁ Ἀλέξανδρος ἦτο κακός, ὀκνηρὸς καὶ ζητῶν νὰ ζῇ εἰς βάρος τῶν ἄλλων.

Τέλος αἱ ἀδελφαί του τὸν ἀπέστειλαν εἰς Ἀθήνας ὅπου καὶ ἐνεγράφη εἰς τὴν Ἰατρικὴν Σχολὴν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου. Ἐν τούτοις οὐδέποτε ἐφοίτησε τακτικῶς καὶ μετ' οὐ πολὺ ἤρχισε διαιρῶν τὸν βίον του μεταξὺ τῶν καφενείων καὶ τῶν ταβερνῶν. Εἰς τὰς Ἀθήνας ἔμεινεν ἐπὶ δεκαετίαν, ὅπου ὡς ἀληθὴς ἀλήτης παρηνώχλει τοὺς γνωστούς καὶ ἀγνώστους του, ὀλίγον ὅμως κατ' ὀλίγον μετεβλήθη εἰς ἀπειλητικὸν ἐπαίτην.

Ἡ ἐν Ἀθήναις ἀνάκρισις ἀπέδειξεν, ὅτι ὁ Σχινᾶς διαμένων ἐν Ἀθήναις πρὸ εἴκοσιν ἀκόμη ἡμερῶν, ἐξεφράζετο μετ' ἐνθουσιασμοῦ ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν νικῶν καὶ ὡμίλει ἐνθουσιωδέστατα ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως ὁσάκις ἐγίνετο λόγος. Αὐτὰ ἐγίνοντο πρὸ εἴκοσιν ἡμερῶν ἐν Ἀθήναις. Τί ἐγένετο πρὸ εἰκοσαημέρου ἐν Θεσσαλονίκῃ, αὐτὸ θὰ τὸ ἀποδείξῃ ἡ ἐκεῖ ἀνάκρισις.

Εἰς συντάκτην τοῦ «Ἐμπρὸς» ὅστις εἶδε τὸν δολοφόνον εἰς τὸν διόροφον σταθμὸν τῆς συνοικίας τοῦ Ὀρφανοτροφείου εἶπεν αὐτῷ τὰ ἑξῆς:

—Διατί ἐσκότωσες τὸν λατρευτὸν Βασιλέα;

—Ἄχ! Ἄφησέ με τὰ εἶπα σὲ χιλίους ἀστυνόμους, εἰσαγγελεῖς, ἀνακριτάς. Ἄχ! ἡ τρέλλα μου, ἡ νευρασθένειά μου, κατηραμένη ὥρα!

—Ἐκαιροφυλάκτεις πολλὰς ὥρας;

—Οὔτε λεπτόν· ἐγὼ πρὸ δύο μηνῶν ἤμουν καλὸς ἄνθρωπος ὅπως σεῖς, τώρα μοῦ ἦλθεν ἡ τρέλλα. Ἐχρημάτισα διδάσκαλος εἰς Πολύγυρον, Αἰκατερίνην καὶ Ἀγουλινίτσαν· παρῃτήθην δὲ πρὸ πολλοῦ καὶ μετέβην εἰς Ἰταλίαν.

Ἐπέστρεψα εἰς τὴν Ξάνθην καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπου ἔζων πτωχά, διότι ἤμουν νευρασθενικός· μὲ ἐξήτασεν ὁ γιατρὸς Κατσαρᾶς.

—Ποῦ εὑρῆκες τὸ περίστροφον;

—Μοῦ τὸ χάρισαν στὴν Ξάνθην ὅταν ἔφυγα γιὰ τὴν Ἀθήνα διότι εἶχ' ἐχθρὸν ἕνα μηχανικὸν Σαρλᾶ.

—Ἐδιάβαζες σοσιαλιστικὰ βιβλία;

—Ὀλίγα· πολλὰ φιλοσοφικὰ μόνον· μάλιστα τοῦ Βίκτωρος Οὐγκώ. Ἄχ! ἄφησέ με πειά.

—Πεινᾷς:

—Ἄχ! Δὲν μπορῶ· ἤπια τσάϊ· δὲν μπορῶ νὰ μιλῶ καὶ ἔκλινεν ὕπτιος

Ὁ δολοφόνος κατάκειται εἰς δωμάτιον ἰσόγειον τετραγώνου ἐκτάσεως δύο μέτρων κρύπτων τὸ πρόσωπον μὲ τὸ σταχὶ παλτόν του. Φορεῖ ἐνδύματα μπλὲ λερωμένα, φλανέλαν, ὑποκάμισον, κάλτσες βαμβακερές, λυγδιασμένα παπούτσια, στραβοκούμπωτα καὶ δυσανάλογα. Εἶνε μελαχροινός, ἡλιοκαής, κίτρινος, μετρίου ἀναστήματος, μάτια καστανά, τέλειος τύπος ἠλιθίου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ

—Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος Ἀρχιστράτηγος.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἐδήλωσεν ὅτι θὰ διατηρήσῃ τὴν ἀνωτάτην ἀρχηγίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ καὶ τὸ Στρατηγεῖον Αὐτοῦ ἐγκαθιστᾷ ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Ἡ ἀρχηγία τοῦ ἐν Ἠπείρῳ στρατοῦ ἀνετέθη εἰς τὸν τέως Ἐπιτελάρχην κ. Δαγκλῆν.

—Ὁ ἐκκαθαρισμὸς τῆς Ἠπείρου.

Ἰωάννινα, 3)17.—Ἀργὰ τὴν νύκτα ἔφθασεν εἰς τὸ γενικὸν στρατηγεῖον ἡ ἐπίσημος εἴδησις ὅτι οἱ ἡμέτεροι κατέλαβον χθὲς περὶ τὴν μεσημβρίαν τὸ Ἀργυρόκαστρον.

Ὁ ἐκεῖ εὑρισκόμενος Τουρκικὸς στρατὸς μετὰ μικρὰν ἀντίστασιν ὑπεχώρησεν ἐν ἀταξίᾳ εἰς τὸ Τεπελένι.

Συμπληρωματικαὶ πληροφορίαι ἀναφέρουσιν ὅτι οἱ Ἀργυροκαστρῖται ἐδεξιώθησαν τοὺς εἰσελαύνοντας ἀδελφούς των ἐν μέσῳ ἀκρατήτου ἐνθουσιασμοῦ.

Ζητωκραυγαὶ φρενιτιώδεις ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους, τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Διαδόχου ἀντήχουν κατὰ τὴν διάβασιν τοῦ στρατοῦ μας.

Ἡ πόλις ἦτο διακεκοσμημένη μὲ πλῆθος Ἑλληνικῶν σημαιῶν, κωδωνοκρουσίαι δὲ χαρμόσυνοι ἐδόνουν τὸν ἀέρα καθ' ὅλον τὸ ἀπόγευμα καὶ πολὺ μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου.

Ἰωάννινα, 3)17.—Ἡ κατάληψις τῆς Κλεισούρας ἐγένετο χθὲς ὑπὸ τοῦ στρατοῦ μας, κατόπιν πεισματώδους μάχης.

Οἱ Τοῦρκοι εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἐπὶ ὥρας ἀντέστησαν ἀπεγνωσμένως.

Τέλος πρὸ τῆς ὁρμῆς τῶν ἡμετέρων ἠναγκάσθησαν νὰ ἐγκαταλείψωσι τὰς θέσεις των καὶ νὰ τραπῶσι πρὸς τὸ Μπεράτι.

Αἱ ἀπώλειαι τοῦ ἐχθροῦ ὑπῆρξαν καθὼς κατέστη ἀντιληπτὸν λίαν σημαντικαί. Ἐκ τῶν ἡμετέρων ἐφονεύθησαν δέκα τρεῖς, ἐν οἷς ὁ ἔφεδρος ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ Βλασσόπουλος ἐτραυματίσθησαν δὲ τεσσαράκοντα μεταξὺ τῶν ὁποίων οἱ ἀνθυπολοχαγοὶ τοῦ πεζικοῦ Ἀλ. Δαγκλῆς καὶ Α. Διαλέτης.

—Ἡ κατάληψις τοῦ Τεπελενίου.

Ὁ ὑποστράτηγος κ. Δαγκλῆς ἀπέστειλε πρὸς τὸν Βασιλέα τὸ κάτωθι τηλεγράφημα ἐξ Ἰωαννίνων:

Α. Μ. Βασιλέα
Ἀθήνας.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ἀναφέρω, ὅτι ἡ 8η μεραρχία κατέλαβε τὸ Τεπελένη, μετά τινας βολὰς τοῦ ἐχθρικοῦ πυροβολικοῦ ἐναντίον τοῦ ἡμετέρου ἱππικοῦ. Ἡλώθησαν καί τινα πυροβόλα. Οἱ κάτοικοι ὑπεδέχθησαν τοὺς ἡμετέρους μετὰ χαρακτηριστικοῦ ἐνθουσιασμοῦ.

Οἱ Ὀθωμανοὶ κάτοικοι τοῦ χωρίου Γαρδίκι, Ἐκκλησάκι καὶ Σουλιάτες προσεκάλεσαν τοὺς ἡμετέρους ἵνα καταλάβωσι ταῦτα.

Δαγκλῆς.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ

Η ΠΤΩΣΙΣ ΤΗΣ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Κατὰ τὴν αὐγὴν τῆς Τετάρτης οἱ Βούλγαροι διὰ τολμηρᾶς ἐπιθέσεως κατέλαβον τὸ ἀνατολικὸν μέτωπον τῆς Ἀδριανουπόλεως, περιλαμβάνον ἓξ ἐν ὅλῳ ὀχυρώματα μεθ' ὅλων τῶν κανονοστοιχιῶν.

Οἱ Τοῦρκοι ἔβαλον πῦρ εἰς πάσας τὰς προμηθείας, εἰς τὸ ὁπλοστάσιον, εἰς τὴν ἀποθήκην τοῦ πυροβολικοῦ καὶ εἰς τοὺς στρατῶνας. Τὸ νοσοκομεῖον καὶ αἱ βόρειαι συνοικίαι τῆς πόλεως ἐκαίοντο, οἱ δὲ κάτοικοι φεύγουσιν ἔκφρονες πρὸς πάσας τὰς διευθύνσεις.

Τῇ ἐπιούσῃ Πέμπτῃ ἡ πόλις παρεδόθη εἰς τὸν στρατηγὸν Σαββώφ ὑπὸ τοῦ Τούρκου ἀρχηγοῦ Σουκρῆ πασσᾶ.

Η ΠΤΩΣΙΣ ΤΗΣ ΤΣΑΤΑΛΤΣΑΣ

Τῇ π. Πέμπτῃ ὁ Βούλγαρος πρεσβευτὴς ἐν Λονδίνῳ, κατὰ τὸ Πρακτορεῖον Ρέουτερ, ἀνεκοίνωσεν ἐπισήμως ὅτι ἡ Τσατάλτσα μετὰ διήμερον ἀπεγνωσμένην μάχην ἐκυριεύθη ὑπὸ τῶν Βουλγάρων.

Ἐὰν ἡ ἀγγελία αὕτη εἶνε ἀκριβής, ἡ ὁδὸς πρὸς τὴν Κ)πολιν εἶνε ἀναπεπταμένη πρὸ τῆς βουλγαρικῆς στρατιᾶς, ἥτις θὰ δυνηθῇ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Τουρκικὴν πρωτεύουσαν καὶ οἱ προκαταρκτικοὶ ὅροι τῆς εἰρήνης θὰ ὑπογραφῶσιν ἐπὶ τοῦ τυμπάνου.

ΟΙ ΝΕΟΤΟΥΡΚΟΙ

Οἱ νεότουρκοι διὰ τῆς μωρᾶς καὶ παράφρονος πολιτείας των ἐδημιούργησαν τὴν Βαλκανικὴν Συμμαχίαν καὶ προὐκάλεσαν τὸν ὀλέθριον κατὰ τῆς Τουρκίας πόλεμον.

Οἱ αὐτοὶ νεότουρκοι, ἐν ᾧ χρόνῳ ὁ δεξιώτατος καὶ πατριωτικώτατος πολιτικὸς τῆς Τουρκίας, ὁ Κιαμὴλ πασσᾶς, ἠγωνίζετο νὰ περισώσῃ ὅ,τι ἦτο δυνατὸν διὰ τὴν Τουρκίαν, διὰ στάσεως ἔρριψαν τὴν Κυβέρνησιν του καὶ ἀνέλαβον αὐτοὶ τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ πολέμου ἵνα φέρωσι τοὺς Βουλγάρους εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Ἐπὶ τοῖς ἀφορῶσι τὴν πτώχευσιν Ἰω. Χαραλάμπους Πογιατζῆ ἐξ Αἰγιαλούσης.

Γνωστοποιεῖται τοῖς δανεισταῖς τοῦ ἄνω πτωχεύσαντος Ἰω. Χαραλάμπους Πογιατζῆ, ὅτι δυνάμει διατάγματος τοῦ Ἐπαρχ. Δικαστηρίου Ἀμμοχώστου Ἀριθ. 1)910 πωληθήσονται ὑπὸ τοῦ Εἰσηγητοῦ καὶ τῶν Συνδίκων τῆς ἄνω Πτωχεύσεως ἐν Αἰγιαλούσῃ, διὰ Δημοπρασίας ὅλα τὰ Βερεσιέδια τοῦ Πτωχεύσαντος τὰ συνιστάμενα εἰς λογαριασμοὺς καὶ γραμμάτια τῶν ὁποίων τὸ ποσὸν ἀνέρχεται εἰς £270.19.0 (ἀντὶ τῆς 9 Μαρτίου 1913 (ε. ν.) κατὰ τὴν 21)4 Μαΐου 913 ἡμέραν Κυριακήν ἡ δὲ κατακύρωσις αὐτῶν γενήσεται ὁριστικῶς εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην ἡ ὥρα 2 μετὰ μεσημβρίαν τῆς ἰδίας ἡμέρας.

Αἰγιαλούσῃ τῇ 24)9 Μαρτίου 1913.

Ὁ Εἰσηγητὴς
Μ. Καραγεωργιάδης.

ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΕΙΟΝ
ΑΝΔΡΕΟΥ ΛΟΥΚΑ
ΕΝ ΒΑΤΥΛΗ

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τοῦ Σ. Κοινοῦ, τοῦ Γεωργικοῦ μάλιστα κόσμου καὶ τῆς ἀξιοτίμου πελατείας μου ὅτι εἰς τὸ Σιδηρουργεῖον ἡμῶν ἐν Βατυλῇ [illegible] ἡ κατασκευὴ σιδηρῶν ἀλακατίων παντὸς εἴδους.

Κατεσκευάσαμεν καὶ ἐτοποθετήσαμεν μέχρι τοῦδε ἱκανὰ ἀλακάτια καὶ ἀπέδωσαν ταῦτα ἀποτελέσματα ἐντελῶς ἴσα πρὸς τὰ ἐκ τῶν ἀρίστων σιδηρουργείων τῆς Λευκωσίας προμηθευόμενα.

Αἱ τιμαὶ εἶνε συγκαταβατικαὶ εἴτε τοῖς μετρητοῖς εἴτε καὶ κατὰ δόσεις συμπεφωνημένας.

Ἀνδρέας Λουκᾶ
σιδηρουργός.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΕΓΧΩΡΙΩΝ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ
Ε. Χ'' ΣΤΕΦΑΝΟΥ & ΣΙΑΣ
ΕΝ ΚΑΡΑΒΑι

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ
(Κεντρικὴ ὁδός)
Παραπλεύρως Ξενοδοχείου «τὸ Βυζάντιον»

Πωλοῦνται **ἀλατζιὲς καραβιώτικες** διὰ καλοκαιρινὰς ἐνδυμασίας ὑφασμέναι μετὰ στερεότητος ἀγροτικῆς καὶ λεπτότητος εὐρωπαϊκῆς ἀπομιμούμεναι τελείως εὐρωπαϊκὰ καλοκαιρινὰ κασμίρια καὶ φλανελέττα μὲ τοὺς νεωτάτους καὶ ἁρμονικωτάτους χρωματισμοὺς αὐτῶν.

Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι δείγματα ἀποτεινόμενοι εἴτε εἰς τὸ ἐν Καραβᾷ Κατάστημα εἴτε εἰς τὸ ἐν Λευκωσίᾳ ὑποκατάστημα, ὅπερ διευθύνει ὁ κ. Χρ. Φλωρίδης.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἡ κατὰ τὴν ἐνορίαν Ἁγ. Σάββα ἡ οἰκία τοῦ κ. Α. Κουμίδου ἰσόγειος, περιλαμβάνουσα τέσσαρα δωμάτια, ὧν τὰ τρία μετὰ δαπέδου σανιδωτοῦ, ἡλιακὸν εὐρύχωρον καὶ εὐήλιον, μικρὸν κῆπον καὶ ὕδωρ πόσιμον καὶ τὰ ἄλλα χρειώδη.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. **Χρ. Φλωρίδῃ** ἐν Λευκωσίᾳ.

ΤΟ ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΕΙΟΝ τοῦ κ. **Γ. Νεοφυτίδου** μετεφέρθη ἀπὸ τῆς Κεντρικῆς ὁδοῦ εἰς τὴν ἀγορὰν Κύκκου ἔναντι τοῦ Καταστήματος τῆς Ἑταιρείας Σίγκερ.

Τύποις «ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ»
Πετρίδου καὶ Νικολάου

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΒΡΑΑΜ ΓΚΟΛΒΕΡΓ
ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

ΜΗ χάνετε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπισκεφθῆτε τὸ ἡμέτερον Κατάστημα ἔναντι τοῦ Ἀγγλικοῦ Τηλεγραφείου καὶ τῶν καταστημάτων Φανερωμένης ὅπου θὰ εὕρητε τὰς τελευταίας καὶ μετρίας τιμὰς ἄνευ διαπραγματεύσεων, τὴν ποικιλωτάτην συλλογὴν οἰκιακῶν ἀντικειμένων ὡς καὶ ὅ,τι ἀφορᾷ δῶρα, ὅλα δὲ ταῦτα ὑπερβαίνουσι κατὰ πολὺ ὅσα ἔχετε ἴδει εἰς πολλὰ καταστήματα δηλαδή:

Διάφορα εἴδη ὡρολογίων τοῦ τείχου καὶ τῆς τσέπης, ἐξυπνητήρια τῆς τσέπης καὶ χρονόμετρα ὡς καὶ μικρότερα ἐξυπνητήρια, γυναικεῖα χρυσᾶ ἀργυρᾶ καὶ μετάλλινα ὡρολόγια, περιδέραια καὶ μετάλλια, καρφίτσας, σκουλαρίκια, δακτυλίδια, βραχιόλια, καδένας ἀνδρικὰς δι' ὡρολόγια, ὀμματοϋάλια (*pince noz*), τηλεσκόπια, θερμόμετρα, βαρόμετρα καὶ ἄλλα ὀπτικὰ ἀντικείμενα.

Μεγίστη συλλογὴ μουσικῶν ὀργάνων ὡς βιολία, μανδολίνα, κιθάραι, φλάουτα, κλαρίνα, φισαρμόνικες, χορδαὶ δι' ὅλα τὰ ὄργανα καὶ μέθοδοι δι' αὐτά.

Ἐπίσης μεγάλη συλλογὴ ἐργαλείων λεπτουργικῆς: πριονάκια, σανίδια, σχέδια (πέρα τῶν 2000) καὶ ἄλλα χρήσιμα ἀντικείμενα, ὡς καὶ ἐργαλεῖα καὶ πριονάκια δι' ὡρολογοποιοὺς καὶ χρυσοχόους.

ΜΕΓΑ ΝΕΟΝ διὰ πᾶσαν οἰκογένειαν.

Μεγάλη συλλογὴ ρωσικῶν σαμοβαρίων διὰ τσάϊ, πιατάκια [illegible] καὶ ὅ,τι ἀφορᾷ γαμήλια δῶρα οἷα κουτάλια τοῦ γλυκοῦ καὶ τῆς τσέπης ἀργυρᾶ ἢ [illegible] πηρουνάκια, ἀσημένια ποτηράκια σερβίτσια, βάζα, δοχεῖα τοῦ γλυκοῦ κ.λ.π.

Ἀναμένονται κατ' αὐτὰς πολλὰ ἀντικείμενα ἐντελῶς νέα.
Ἐκτελοῦνται παραγγελίαι δι' ὅλας τὰς πόλεις τῆς νήσου μετὰ μεγίστης ἐπιμελείας.
Διὰ τοὺς ἀγοράζοντας χονδρικῶς γίνονται ἐκπτώσεις.
Μὲ τὴν ἀγαθὴν ἐλπίδα ὅτι πάντες θὰ ἐπισκεφθῆτε τὸ Κατάστημα.

Διατελῶ κ.λ.π.
ΑΒΡΑΑΜ ΓΚΟΛΒΕΡΓ